Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1121/2009,

annettu 29 päivänä lokakuuta 2009,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sen IV ja V osastossa säädettyjen viljelijätukijärjestelmien osalta

(EUVL L 316, 2.12.2009, s. 27)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (EU) N:o 387/2010, annettu 6 päivänä toukokuuta 2010	L 114	1	7.5.2010
►M2	Komission asetus (EU) N:o 736/2010, annettu 13 päivänä elokuuta 2010	L 214	13	14.8.2010
►M3	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1368/2011, annettu 21 päivänä joulukuuta 2011	L 341	33	22.12.2011
►M4	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 537/2012, annettu 22 päivänä kesäkuuta 2012	L 164	5	23.6.2012
►M5	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 666/2012, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2012	L 194	3	21.7.2012

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1121/2009,

annettu 29 päivänä lokakuuta 2009,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sen IV ja V osastossa säädettyjen viljelijätukijärjestelmien osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ([1]) ja erityisesti sen 29 artiklan 4 kohdan a alakohdan, 87 artiklan 4 kohdan, 89 artiklan 2 kohdan, 91 artiklan 2 kohdan, 101 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 103 artiklan 1 kohdan, 142 artiklan c, e, q ja s alakohdan sekä 147 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 73/2009 kumotaan ja korvataan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 ([2]). Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV ja IV a osastossa säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen, 29 päivänä lokakuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1973/2004 ([3]). Asetusta (EY) N:o 1973/2004 on tarpeen mukauttaa asetuksella (EY) N:o 73/2009 ja erityisesti sen IV osastolla ja V osaston 2 ja 4 luvulla säädettyihin muutoksiin. Selkeyden ja yksinkertaistamisen vuoksi asetus (EY) N:o 1973/2004 olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

(2) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osastossa säädettyjen järjestelmien tehokkaan hallinnon varmistamiseksi tuet, joita myönnetään eräissä kyseisistä järjestelmistä, olisi rajoitettava pinta-alojen vähimmäiskokoon (pinta-alatuki). Vähimmäispinta-ala olisi vahvistettava ottaen huomioon eräiden jäsenvaltioiden maatilojen koot ja eräiden tuotantojen erityisedellytykset.

(3) Olisi estettävä kylvö ainoastaan pinta-alatuen saamiseksi. Olisi määriteltävä viljelykasvien kylvöön ja viljelyyn liittyvät tietyt edellytykset erityisesti valkuaiskasvien, riisin sekä hedelmien

([1]) EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.
([2]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.
([3]) EUVL L 345, 20.11.2004, s. 1.

▼B

ja vihannesten osalta. Yhteisön maatalouskäytäntöjen moninaisuuden huomioon ottamiseksi olisi noudatettava paikallisia vaatimuksia.

(4) Yhden viljellyn lohkon osalta olisi samana vuonna sallittava ainoastaan yksi pinta-alatukihakemus paitsi silloin, kun tuki koskee siementen tuotantoa. Pinta-alatukea voidaan myöntää viljelykasveille, joihin sovelletaan yhteisön rakenne- tai ympäristöpolitiikkaan kuuluvaa tukijärjestelmää.

(5) Tukijärjestelmien sääntöjen mukaan silloin kun pinta-ala, määrä tai eläinten lukumäärä, jolle haetaan tukea, ylittää tietyn enimmäismäärän, pinta-alaa, määrää tai lukumäärää, jolle haetaan tukea, vähennetään suhteellisesti kyseisenä vuonna. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa komission ja jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määräajat, jotta komissio saisi tiedot pinta-aloista, määristä tai lukumääristä, joista on maksettu tukea.

(6) Riisin lajikohtaisen tuen maksuedellytykset ja laskenta riippuvat asetuksen (EY) N:o 73/2009 75 artiklassa kullekin tuottajajäsenvaltiolle vahvistetun perusalan tai vahvistettujen perusalojen lisäksi myös kyseisten perusalojen mahdollisesta jakamisesta osaperusaloihin, kunkin jäsenvaltion tämän alajaon tekemiseksi valitsemista puolueettomista perusteista, viljeltyjen lohkojen viljelyyn liittyvistä edellytyksistä ja alojen vähimmäiskoosta. Sen vuoksi olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt perusalojen ja niiden osa-alojen vahvistamista, hallinnointia ja viljelemistä varten.

(7) Jos havaitaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklassa tarkoitettu perusalan ylittyminen, riisin lajikohtaista tukea on vähennettävä. Tämän vähennyksen laskentaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi olisi määriteltävä huomioon otettavat perusteet ja sovellettavat kertoimet.

(8) Riisin lajikohtaisen tuen maksujen seuranta edellyttää, että komissiolle on toimitettu tietyt perusalojen ja niiden osa-alojen viljelyyn liittyvät tiedot. Tätä tarkoitusta varten olisi määriteltävä tiedot, jotka jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle, sekä kyseisten tiedonantojen määräajat.

(9) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 77 ja 78 artiklassa säädetään perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden viljelijöille myönnettävästä tuesta, joka edellyttää viljelysopimusta ja jota maksetaan maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 ([1]) vahvistetun kiintiön rajoissa. Sen vuoksi olisi vahvistettava kyseisen

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

▼B

tuen myöntämisen edellytykset ja tarvittaessa tehtävä ristiinviittaukset asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyä kiintiöjärjestelmää koskeviin voimassa oleviin säännöksiin.

(10) Olisi määriteltävä makeita lupiineja koskevat vaatimukset ja kokeet lupiinien karvauden määrittämiseksi.

(11) Valkuaiskasveja kylvetään joillain alueilla maataloudellisista syistä perinteisesti yhdessä viljojen kanssa. Tästä viljelystä saatava sato koostuu pääasiassa valkuaiskasveista. Tällä tavoin kylvettyjä aloja olisi valkuaiskasvipalkkion myöntämistä varten pidettävä valkuaiskasvien viljelyaloina.

(12) Pähkinöiden tukijärjestelmän tehokkuuden ja moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi myönnettyä pinta-alatukea ei pitäisi käyttää toisarvoisten viljelmien tai yksittäisten puiden rahoittamiseen. Sen vuoksi olisi määriteltävä erikoistuneen tarhan palstojen vähimmäiskoko ja puiden vähimmäistiheys.

(13) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklassa säädetään mahdollisuudesta myöntää suoraa tukea yhden tai useamman siemenlajin tuotantoa varten. Kyseistä tukea voidaan myöntää ainoastaan perussiementen tai varmennettujen siementen tuotantoon, ja kyseiset tuotteet olisi määriteltävä selkeästi viittaamalla siementen varmentamista ja kaupan pitämistä koskeviin seuraaviin direktiiveihin: rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettu neuvoston direktiivi 66/401/ETY ([1]), viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettu neuvoston direktiivi 66/402/ETY ([2]) ja öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annettu neuvoston direktiivi 2002/57/EY ([3]).

(14) Tarkastusten mahdollistamiseksi perussiementen ja varmennettujen siementen tuotannosta olisi tehtävä viljelysopimuksia tai viljelyilmoituksia, jotka liitetään yhtenäishakemukseen, ja siemenlaitokset ja jalostajat olisi hyväksyttävä tai rekisteröitävä virallisesti.

(15) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteen XIII mukaan tuotantotukea voidaan maksaa *Cannabis sativa* L. -lajikkeen perussiemenille ja varmennetuille siemenille, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia. Jotta tuen myöntämisedellytyksiä sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, tukikelpoisina *Cannabis sativa* L. -lajikkeina olisi pidettävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan mukaisesti suoriin tukiin kelpoisiksi määriteltyjä lajikkeita.

(16) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 6 jaksossa säädetään puuvillan lajikohtaisesta tuesta. Olisi vahvistettava kyseisen järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sääntöjen olisi koskettava puuvillan tuotantoon soveltuvalle maa-alalle myönnettävää lupaa ja lajikkeiden hyväksymistä. Olisi myös vahvistettava kylvön määritelmä. Jotta voitaisiin määritellä

([1]) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66.
([2]) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66.
([3]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

▼B

puolueettomin perustein, onko kylvö tehty asianmukaisesti, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava näille aloille kasvien vähimmäistiheys ottaen huomioon maaperä, ilmasto-olot ja alueelliset erityispiirteet.

(17) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä puuvillan toimialakohtaiset tuottajaorganisaatiot puolueettomin perustein, jotka liittyvät tuottajaorganisaatioiden suuruuteen ja sisäiseen organisaatioon. Toimialakohtaisen tuottajaorganisaation suuruus olisi vahvistettava ottaen huomioon, että jäsenenä olevan siementenpoistajan on voitava ottaa vastaan riittävä määrä siemenellistä puuvillaa.

(18) Jotta tukijärjestelmän hallinto ei olisi liian hankalaa, tuottaja saa kuulua vain yhteen toimialakohtaiseen organisaatioon. Samasta syystä silloin kun toimialakohtaisen organisaation jäsenenä oleva tuottaja sitoutuu toimittamaan tuottamansa puuvillan, hänen olisi toimitettava se ainoastaan saman organisaation jäsenenä olevalle siementenpoistajalle.

(19) Puuvillan tukijärjestelmä edellyttää, että jäsenvaltiot antavat tuottajilleen eräitä puuvillan viljelyyn liittyviä tietoja, joita ovat esimerkiksi hyväksytyt lajikkeet, maatalousmaan puolueettomat hyväksymisperusteet ja kasvien vähimmäistiheys. Jäsenvaltioiden olisi annettava kyseiset tiedot viljelijöille tiettyyn määräpäivään mennessä, jotta viljelijät saisivat tiedot ajoissa.

(20) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 8 ja 9 jaksossa säädetään, että hedelmä- ja vihannesalan tuet myönnetään sillä edellytyksellä, että on tehty jalostussopimus. Sen vuoksi on aiheellista edellyttää, että sopimus on tehtävä asianomaisista maatalouden raaka-aineista hyväksytyn ensimmäisen jalostajan ja tuottajan tai tätä edustavan hyväksytyn tuottajaorganisaation välillä tai, kun kyse on siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuista ja siirtymäkauden marjatuesta, tuottajaa edustavan hyväksytyn keräilijän välillä.

(21) Sen varmistamiseksi, että raaka-aine, jolle myönnetään siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukia tai siirtymäkauden marjatukea, jalostetaan lopullisesti, näyttää olevan aiheellista ottaa käyttöön ensimmäisiä jalostajia ja keräilijöitä koskeva hyväksymisjärjestelmä. Tällaisten hyväksyttyjen toimijoiden olisi noudatettava vähimmäisvaatimuksia, ja niille olisi koiduttava seuraamuksia velvollisuuksiensa täyttämättä jättämisestä toimivaltaisten viranomaisten jäsenvaltion tasolla vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

(22) Jotta siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukien kokonaismäärärahoja voitaisiin hallinnoida asianmukaisesti, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava hehtaarituen alustava määrä vuoden alkupuolella ja hehtaarituen lopullinen määrä ennen tukien maksukautta.

(23) On tarpeen vahvistaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 10 jaksossa säädettyjen lammas- ja vuohipalkkioiden tukikelpoisuusperusteet ja erityisesti vaaditut edellytykset.

▼B

(24) Asetuksen (EY) No 73/2009 101 artiklan 2 kohdassa säädetään palkkion myöntämisestä eräillä yhteisön alueilla sijaitseville vuohenlihan tuottajille. Kyseiset alueet olisi määriteltävä kyseisessä säännöksessä vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

(25) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdan mukaan niille viljelijöille, joiden tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee epäsuotuisilla alueilla, voidaan maksaa lisäpalkkiota. Kyseisen asetuksen 101 artiklan 2 kohdassa viitataan tiettyihin maantieteellisiin alueisiin, joilla vuohenlihan tuottajat täyttävät vuohipalkkion saamisen edellytykset. Olisi säädettävä, että kyseiset perusteet täyttävien viljelijöiden on annettava ilmoitus todistaakseen, että vähintään puolet tilan maatalousmaasta sijaitsee epäsuotuisilla alueilla tai alueilla, joilla vuohipalkkiota voidaan maksaa.

(26) Jotta tukikelpoisuutta uuhipalkkion oikeaan tasoon voitaisiin valvoa, jäsenvaltioiden olisi laadittava luettelo lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävistä viljelijöistä.

(27) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 104, 105 ja 106 artiklassa käyttöön otetun viljelijäkohtaisia enimmäismääriä koskevan järjestelmän täytäntöönpanemiseksi voimassa olevien hallinnollisten sääntöjen soveltamista voidaan jatkaa erityisesti ilmaiseksi myönnettävien oikeuksien käytön, tavanomaisten oikeuksien käytön (vähimmäiskäyttö mukaan luettuna), oikeuksien väliaikaisen luovutuksen tai siirron, viljelijäkohtaisten enimmäismäärien muutosten ilmoittamisen ja kansallisen varannon kautta tehtävän oikeuksien siirron osalta. Jotkin kyseisistä säännöistä ovat erityissäännöksiä poikkeuksellisia ja asianmukaisesti perusteltuja olosuhteita varten, kuten oikeuksien käyttämisen osalta pienviljelijät ja laajaperäistämis- ja varhaiseläkeohjelmiin osallistuvat viljelijät, tai oikeuksien siirtämisen osalta palkkio-oikeuksien periytyminen ja viljelijät, jotka käyttävät laiduntamiseen ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevia maa-alueita.

(28) Koska komissio valvoo uusia järjestelyjä, jäsenvaltioiden on toimitettava sille olennaiset tiedot palkkiosääntöjen täytäntöönpanosta.

(29) Komissiolle on tarvittaessa toimitettava yksityiskohtaiset tiedot lisätukia koskevista kansallisista säännöistä ja lisätukien täytäntöönpanosta.

(30) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 11 jaksossa säädetään naudanlihapalkkioista. Olisi vahvistettava tukikelpoisuusperusteet ja erityisesti tukien myöntämisedellytykset.

(31) Olisi säädettävä, että asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetty hallinnollinen asiakirja laaditaan ja myönnetään kansallisella tasolla. Eri jäsenvaltioiden erilaisten hallinto- ja valvontaedellytysten huomioon ottamiseksi olisi sallittava muodoltaan erilaisia hallinnollisia asiakirjoja.

▼B

(32) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ja 116 artiklan 1 kohdassa säädetään, että erityis- ja teurastuspalkkioiden myöntämisedellytyksenä on pitoaika. Sen vuoksi olisi määriteltävä pitoaika ja sen kesto.

(33) Teurastuksen yhteydessä myönnettävän erityispalkkion myöntämisedellytysten olisi oltava johdonmukaisia teurastuspalkkion myöntämisedellytysten kanssa. Olisi täsmennettävä asiakirjat, joiden on oltava eläimen mukana teurastukseen, lähettämiseen tai vientiin asti. Palkkion myöntämiseen teurastuksen yhteydessä liittyy erityispiirteitä, joiden huomioon ottamiseksi olisi täsmennettävä härkien ikäedellytykset sekä täysikasvuisten nautojen ruhon tarjontamuoto.

(34) Olisi määriteltävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklassa säädetty emolehmän käsite. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon samat rodut kuin naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28 päivänä lokakuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2342/1999 ([1]). Voimassa olevien keskeisten vaatimusten soveltamista voidaan lisäksi jatkaa, erityisesti kun kyse on keskimääräisestä maitotuotoksesta ja kansallisesta lisäpalkkiosta.

(35) Voimassa olevien hallinnollisten sääntöjen soveltamista voidaan jatkaa erityisesti viljelijäkohtaisten enimmäismäärien, viljelijäkohtaisia enimmäismääriä ja kansallista varantoa koskevien ilmoitusten, ilmaiseksi saatujen oikeuksien, oikeuksien käytön, oikeuksien siirron ja väliaikaisen luovutuksen sekä kansallisen varannon kautta tehtävien siirtojen osalta.

(36) Komission olisi määriteltävä käytettävissä olevien tietojen perusteella, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklassa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisedellytykset. Olisi määriteltävä palkkion myöntämistä koskevat erityissäännöt.

(37) Olisi annettava erityissäännöksiä, jotka koskevat ajanjaksojen, päivämäärien ja pitoajan aikarajojen sääntöjen soveltamista.

(38) Yksinkertaistamisen vuoksi teurastuspalkkiohakemus olisi tehtävä yhdennetyn järjestelmän mukaisella eläintukihakemuksella, jos siinä on kaikki palkkion maksamisen perusteiksi tarvittavat tiedot ja jos eläin on teurastettu samassa jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa taikka viety maasta.

(39) Teurastuspalkkion hallinnoinnin helpottamiseksi olisi voitava käyttää nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan

([1]) EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30.

▼B

parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([1]) tarkoitettua tietokantaa, jos jäsenvaltio arvioi tietokantansa tarjoavan riittävät takeet palkkioiden maksamista koskevien tietojen paikkansapitävyydestä.

(40) Vasikoiden teurastuspalkkion edellytyksenä on enimmäispainorajan noudattaminen. Sen vuoksi on tarpeen määritellä ruholle vakiotarjontamuoto, johon tätä enimmäispainoa sovelletaan.

(41) Jotta viljelijät voisivat saada palkkiot mahdollisimman nopeasti, olisi säädettävä ennakoiden myöntämisestä. Kansallisten tai alueellisten enimmäismäärien huomioon ottamiseksi olisi kuitenkin varmistettava, ettei ennakko ole lopullista maksua suurempi. Sen vuoksi olisi säädettävä, että jäsenvaltio voi pienentää ennakon prosenttiosuutta niissä palkkiojärjestelmissä, joille on vahvistettu tällaiset enimmäismäärät.

(42) On tarpeen vahvistaa erityispalkkio- ja emolehmäpalkkiojärjestelmien soveltamiseksi huomioon otettavien tekijöiden määräytymispäivä. Moitteettoman ja yhdenmukaisen hallinnon varmistamiseksi kyseisen päivämäärän olisi pääsääntöisesti oltava hakemusten jättöpäivä. Teurastuksen yhteydessä maksettavan erityispalkkion osalta olisi kuitenkin säädettävä erityissäännöistä, jotta vältetään suuremman palkkion saamiseksi tehtävät siirrot vuodelta toiselle. Teurastuspalkkion osalta parempi tapa todeta toimien tosiasiallinen toteuttaminen on teurastus- tai vientipäivä.

(43) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti Bulgaria, Tšekki, Viro, Latvia, Liettua, Unkari, Puola, Romania ja Slovakia ovat pyytäneet lupaa vahvistaa tukikelpoinen tilakohtainen vähimmäisala suuremmaksi kuin 0,3 hehtaaria, jottei tarvitsisi käsitellä useita sellaisia hakemuksia, joista johtuvat tilakohtaiset tuet olisivat hyvin pienet.

(44) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan g alakohdassa tarkoitetut uudet jäsenvaltiot, jotka soveltavat yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, ovat arvioineet sen osan käytössään olevasta maatalousmaasta, joka on 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä viljelykunnossa, ja ehdottaneet sen mukauttamista tilakohtaisen tukikelpoisen vähimmäismäärän mukaisesti.

(45) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklassa säädetään uusien jäsenvaltioiden mahdollisuudesta täydentää viljelijälle maksettavaa suoraa tukea edellyttäen, että komissio antaa siihen luvan. Olisi vahvistettava tämän mahdollisuuden täytäntöönpanoa koskevat yleiset säännöt.

(46) Ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 5 luvussa säädettyä energiakasvien tukea ja 10 luvussa säädettyä kesannointijärjestelmää koskevat erityissäännökset erityisesti monivuotisten kasvien osalta on asianmukaista määritellä siirtymäsäännöt, joilla varmistetaan kyseisen tuen joustava lakkauttaminen, ja siirtymäsäännöt, jotka koskevat kerääjien ja jalostajien asettamien vakuuksien vapauttamista, jotta viljelijöille ja jalostajille ei aiheutuisi kyseisen tuen lakkauttamisen jälkeen tarpeetonta hallinnollista taakkaa.

([1]) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

▼B

(47) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavien asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvussa säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

a) 1 jaksossa säädetty riisin lajikohtainen tuki;

b) 2 jaksossa säädetty tuki tärkkelysperunan viljelijöille;

c) 3 jaksossa säädetty valkuaiskasvipalkkio;

d) 4 jaksossa säädetty pähkinöiden pinta-alatuki;

e) 5 jaksossa säädetty siementuki;

f) 6 jaksossa säädetty puuvillan lajikohtainen tuki;

g) 8 jaksossa säädetty siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki ja 9 jaksossa säädetty siirtymäkauden marjatuki;

h) 10 jaksossa säädetyt lampaanliha- ja vuohenliha-alalla myönnettävät palkkiot;

i) 11 jaksossa säädetyt naudanlihapalkkiot.

2. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavien asetuksen (EY) N:o 73/2009 V osastossa säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

a) 2 luvussa säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;

b) 4 luvussa säädetyt täydentävät kansalliset suorat tuet.

2 artikla

Määritelmät

Tämän asetuksen soveltamiseksi sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklassa, komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 ([1]) 2 artiklassa ja komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 ([2]) 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

Asetuksen (EY) N:o 1120/2009 2 artiklan n alakohdassa olevaa lyhytkiertoisen energiapuun määritelmää sovelletaan soveltuvin osin yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän osalta.

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.
([2]) Katso tämän virallisen lehden sivu 65.

▼B

3 artikla

Pinta-alatukien kasautuminen

Kunkin viljellyn lohkon osalta voidaan samana vuonna tehdä asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetelluista pinta-alatuista enintään yksi hakemus.

4 artikla

Viljelijähakemusten ja tukien ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisesti komission jäsenvaltioiden käyttöön asettamassa muodossa seuraavat tiedot:

a) viimeistään asianomaisen vuoden 1 päivänä syyskuuta

i) kokonaispinta-ala, jolle tukea on haettu, kun kyseessä on

▼M5

_____

▼B

— asetuksen (EY) N:o 73/2009 88 artiklassa säädetty puuvillan lajikohtainen tuki,

— asetuksen (EY) N:o 73/2009 122 artiklassa säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;

ii) hakemusten kokonaismäärä, kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 73/2009 99 artiklassa säädetyt lammas- ja vuohipalkkiot, naaraseläimen ja palkkion tyypin mukaan eriteltynä;

▼M5

_____

▼B

c) viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä tammikuuta

i) vähennyskertoimen laskemiseksi käytetty määritetty kokonaispinta-ala, kun kyseessä on

▼M5

_____

▼B

— asetuksen (EY) N:o 73/2009 88 artiklassa säädetty puuvillan lajikohtainen tuki,

— asetuksen (EY) N:o 73/2009 122 artiklassa säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;

▼M5

_____

▼B

iii) niiden lehmien lukumäärä, joista on haettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklassa säädettyä emolehmäpalkkiota, eriteltynä 111 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien mukaan.

▼M5

_____

▼B

2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädetyissä ilmoituksissa pinta-alat on ilmoitettava hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella ja määrät tonneina kolmen desimaalin tarkkuudella.

3. Jos 1 kohdan mukaisesti edellytetyt tiedot muuttuvat erityisesti tarkastusten, oikaisujen tai aiempien lukujen kehittymisen perusteella, komissiolle on toimitettava muuttuneet tiedot kuukauden kuluessa muutoksesta.

II OSASTO

ASETUKSEN (EY) N:o 73/2009 IV OSASTOA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖT

1 LUKU

Yleiset säännökset

5 artikla

Vähimmäisaloja, kylvöä ja viljelyä koskevat erityisvaatimukset

1. Riisin lajikohtaista tukea, valkuaiskasvipalkkioita, siementukea sekä hedelmä- ja vihannestukia, joita tarkoitetaan 1 artiklan 1 kohdan a, c, e ja g alakohdassa, saa myöntää kunkin viljelykasvin osalta vain sellaisille pinta-aloille, joista on tehty vähintään 0,3:a hehtaaria koskeva tukihakemus. Lisäksi kunkin viljellyn lohkon on oltava suurempi kuin vähimmäiskoko, jonka jäsenvaltio vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä rajoitusta noudattaen.

Maltan osalta 1 artiklan 1 kohdan a, c, e ja g alakohdassa tarkoitettuja suoria tukia myönnetään kunkin viljelykasvin osalta yksinomaan vähintään 0,1 hehtaarin pinta-aloille, joista on tehty hakemus ja joiden jokainen viljelty lohko ylittää jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä rajoitusta noudattaen vahvistaman vähimmäiskoon.

▼M1

Kreikan ja Kyproksen osalta 1 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukia myönnetään kunkin viljelykasvin osalta yksinomaan vähintään 0,1 hehtaarin pinta-aloille,

▼M1

joista on tehty hakemus ja joiden jokainen viljelty lohko ylittää jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä rajoitusta noudattaen vahvistaman vähimmäiskoon.

▼B

Bulgarian, Latvian, Unkarin ja Puolan osalta 1 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettua marjatukea myönnetään kunkin viljelykasvin osalta yksinomaan vähintään 0,1 hehtaarin pinta-aloille, joista on tehty hakemus ja joiden jokainen viljelty lohko ylittää jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä rajoitusta noudattaen vahvistaman vähimmäiskoon.

2. Viljelylohkon, joka on kelpoinen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun pinta-alatukeen, vähimmäiskoko on 0,10 hehtaaria. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa suuremman vähimmäiskoon puolueettomin perustein ja kyseessä olevien alojen erityispiirteet huomioon ottaen.

3. Riisin lajikohtaista tukea, valkuaiskasvipalkkioita sekä hedelmä- ja vihannestukia, joita tarkoitetaan 1 artiklan 1 kohdan a, c ja g alakohdassa, saa myöntää ainoastaan kokonaisuudessaan kylvetyille tai istutetuille pinta-aloille, joilla on suoritettu kaikki tavanomaiset paikallisten vaatimusten mukaiset viljelytoimet.

6 artikla

Vähennyskertoimet

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklassa, 81 artiklan 2 kohdassa ja 84 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa pinta-aloihin sovellettava vähennyskerroin on vahvistettava ennen kuin tuet myönnetään viljelijöille ja viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä tammikuuta tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti ilmoitettujen tietojen perusteella.

2 LUKU

Riisin lajikohtainen tuki

7 artikla

Kylvöpäivät

Jotta riisin lajikohtaista tukea voitaisiin myöntää, ilmoitetut viljelyalat on kylvettävä viimeistään

a) kyseistä satokautta edeltävänä 30 päivänä kesäkuuta Ranskassa, Italiassa, Portugalissa ja Espanjassa;

b) 31 päivänä toukokuuta muissa asetuksen (EY) N:o 73/2009 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tuottajajäsenvaltioissa.

8 artikla

Vähennyskerroin

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklassa tarkoitettu riisin lajikohtaiseen tukeen sovellettava vähennyskerroin lasketaan tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

▼B

9 artikla

Ilmoitukset

Jäsenvaltiot voivat tarkistaa vuosittain asetuksen (EY) N:o 73/2009 75 artiklassa vahvistettua perusalansa tai perusalojensa alajakoa osa-aloihin sekä puolueettomia perusteita, joihin alajaot perustuvat. Niiden on toimitettava kyseiset tiedot komissiolle viimeistään kyseistä satokautta edeltävänä 15 päivänä toukokuuta.

3 LUKU

Tuki tärkkelysperunan tuottajille

10 artikla

Tukikelpoisuus

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 77 artiklassa säädettyä tärkkelysperunan tukea myönnetään perunoille, joista on tehty komission asetuksen (EY) N:o 571/2009 ([1]) 3 artiklassa säädetty viljelysopimus, perunoiden nettopainon, joka määritetään jollakin komission asetuksen (EY) N:o 2235/2003 ([2]) liitteessä I kuvatuista menetelmistä, sekä toimitettujen perunoiden tärkkelyspitoisuuden perusteella mainitun asetuksen liitteessä II vahvistettujen tukimäärien mukaisesti.

Tärkkelysperunoiden tukea ei myönnetä perunoille, joiden tärkkelyspitoisuus on alle 13 prosenttia, paitsi jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 571/2009 5 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa.

11 artikla

Vähimmäishinta

Tärkkelysperunan tukeen sovelletaan vaatimusta, jonka mukaan on esitettävä todisteet siitä, että tehtaalle toimitettuna -vaiheessa on maksettu vähintään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 95 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hinta asetuksen (EY) N:o 2235/2003 liitteessä II vahvistettujen tukimäärien mukaisesti.

Asetuksen (EY) N:o 571/2009 10 artiklan 2 kohtaa sovelletaan.

12 artikla

Tuen maksaminen

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan soveltamista jäsenvaltion, jonka alueella perunat perunatärkkelyksen valmistamiseksi toimittava yritys sijaitsee, on maksettava tärkkelysperunan tuki viljelijälle, kun tämä on toimittanut kaikki kyseisen markkinointivuoden määränsä perunatärkkelystä valmistavaan yritykseen, neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona toimitettiin tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitetut todisteet, ja edellyttäen, että tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu.

([1]) EUVL L 171, 1.7.2009, s. 6.
([2]) EUVL L 339, 24.12.2003, s. 36.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat maksaa ennakkoa markkinointivuoden 1 päivästä joulukuuta alkaen viljelijän kyseisen markkinointivuoden osalta tärkkelystä valmistavaan yritykseen toimittamien tärkkelysperunamäärien eri osien perusteella. Kukin ennakkomaksu myönnetään toimitettujen tärkkelysperunoiden määrälle, josta on esitetty 11 artiklassa tarkoitetut todisteet ja joiden osalta on noudatettu 10 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä.

4 LUKU

Valkuaiskasvipalkkio

13 artikla

Makeat lupiinit

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 3 jaksossa säädetyn valkuaiskasvipalkkion soveltamiseksi ’makeilla lupiineilla’ tarkoitetaan lupiinilajikkeita, joiden tuottamista siemenistä enintään viisi prosenttia on karvaita. Karvaiden siementen pitoisuus lasketaan soveltamalla tämän asetuksen liitteessä II säädettyä koetta.

14 artikla

Vilja- ja valkuaiskasvien seoskasvustot

Alueilla, joilla valkuaiskasveja kylvetään perinteisesti yhdessä viljojen kanssa, valkuaiskasvipalkkio maksetaan hakijan pyynnöstä sillä edellytyksellä, että hakija todistaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että valkuaiskasvit ovat tässä seoksessa vallitsevana.

5 LUKU

Pähkinöiden pinta-alatuki

15 artikla

Yhteisön tuen maksamisedellytykset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 82 artiklassa säädettyihin pinta-alatukiin kelpoisia ovat ainoastaan sellaiset pähkinäpuita kasvavat viljelylohkot, jotka täyttävät tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuna päivänä.

Kun kyseessä on lohko, jolla viljellään eri lajeihin kuuluvia pähkinöitä ja tuki on eriytetty lajien mukaan, tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettua puiden hehtaarikohtaista vähimmäismäärää noudatetaan ainakin yhden pähkinäpuulajin osalta.

2. Pähkinäpuiden lukumäärän on hehtaaria kohti oltava vähintään

i) 125 hasselpähkinöiden osalta;

ii) 50 manteleiden osalta;

▼B

iii) 50 saksanpähkinöiden osalta;

iv) 50 pistaasipähkinöiden osalta;

v) 30 johanneksenleivän osalta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa suuremman vähimmäistiheyden puolueettomin perustein ja kyseessä olevien lajien erityispiirteet huomioon ottaen.

3. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myönnettävän tuen taso on se taso, joka vastaa sitä lajia, jonka osalta tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät ja jonka tuen määrä on suurin.

16 artikla

Edellytykset kansallisen tuen saamiseksi

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 86 ja 120 artiklassa säädettyyn kansalliseen tukeen sovelletaan tämän asetuksen 15 artiklaa.

Jäsenvaltio voi vahvistaa muita tukikelpoisuusperusteita edellyttäen, että kyseiset perusteet ovat johdonmukaisia tukijärjestelmän ympäristöä, maaseutua, yhteiskuntaa ja taloutta koskevien tavoitteiden kanssa eivätkä johda tuottajien väliseen syrjintään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 86 artiklan soveltamista. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat järjestelyt sen valvomiseksi, että viljelijät noudattavat tukikelpoisuusperusteita.

17 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka tapauksessa ennen jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan mukaisesti hakemuksen jättämiselle vahvistamaa päivämäärää ja viimeistään

a) 31 päivänä maaliskuuta tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut suuremmat puutiheydet ja perusteet sekä tämän asetuksen 16 artiklassa tarkoitetut lisäperusteet;

b) 15 päivänä toukokuuta tuotekohtainen pinta-alatuen taso ja/tai muutettu taattu kansallinen ala, jäljempänä ’taattu kansallinen ala’, jos jäsenvaltio eriyttää tuen asetuksen (EY) N:o 73/2009 82 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Komissiolle 1 kohdan mukaisesti ilmoitettavia tietoja koskevia muutoksia sovelletaan seuraavasta vuodesta alkaen, ja kyseisen jäsenvaltion on annettava kyseinen muutos ja sen perusteena olevat puolueettomat perusteet tiedoksi komissiolle.

▼B

6 LUKU

Siementuet

18 artikla

Siementen varmentaminen

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklassa säädettyä siementukea myönnetään direktiiveissä 66/401/ETY, 66/402/ETY ja 2002/57/EY määriteltyjen sellaisten perussiementen ja virallisesti varmennettujen siementen tuotantoon, jotka ovat kyseisissä direktiiveissä säädettyjen vaatimusten ja edellytysten mukaisia tämän asetuksen 19–23 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Siementen tuotanto

1. Siemenet on tuotettava

a) joko siemenlaitoksen tai jalostajan ja siementen kasvattajan välisellä lisäyssopimuksella;

b) tai suoraan siemenlaitoksen tai jalostajan toimesta; kyseinen tuotanto on todistettava lisäysilmoituksella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen siemenlaitosten tai jalostajien on oltava jäsenvaltioiden hyväksymiä tai rekisteröimiä. Jäsenvaltion hyväksyntä tai rekisteröinti pätee koko yhteisössä.

3. Siemenlaitoksen tai jalostajan, joka lisää tai lisäännyttää siemeniä jäsenvaltiossa, joka on muu kuin 2 kohdassa tarkoitettu hyväksymis- tai rekisteröimisvaltio, on toimitettava kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot tukikelpoisuuden tarkistamiseksi.

20 artikla

Alueellinen tukikelpoisuus

Kukin jäsenvaltio voi myöntää tukea ainoastaan sellaisille siemenille, jotka on korjattu asianomaisen jäsenvaltion alueella sen kalenterivuoden kuluessa, jona alkaa markkinointivuosi, jolle tuki vahvistettiin.

Tukea on myönnettävä kaikille siementen lisääjille edellytyksin, joilla varmistetaan tuensaajien tasapuolinen kohtelu riippumatta siitä, mihin ne ovat sijoittautuneet yhteisössä.

21 artikla

Siementen kaupan pitäminen

Tukea myönnetään vain, jos tuensaaja on pitänyt siemeniä kaupan kylvämistä varten satovuotta seuraavaan 15 päivään kesäkuuta mennessä.

▼B

’Kaupan pitämisellä’ tarkoitetaan pitämistä saatavilla, varastossa tai myytävänä, tarjoamista myyntiin, myyntiä tai toimittamista kolmannelle osapuolelle.

22 artikla

Ennakkomaksut

Jäsenvaltiot voivat myöntää siementuottajille ennakkoa sen vuoden 1 päivästä joulukuuta, jonka osalta tuki myönnetään. Ennakkomaksujen on oltava oikeassa suhteessa 21 artiklassa tarkoitettujen kylvämistä varten jo kaupan pidettyjen siementen määrään, sillä edellytyksellä, että kaikki tämän luvun edellytykset täyttyvät.

23 artikla

Hamppulajikkeet

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti tukikelpoisia hampun (*Cannabis sativa* L.) lajikkeita ovat asetuksen (EY) N:o 1120/2009 10 artiklassa tarkoitetut lajikkeet.

7 LUKU

Puuvillan lajikohtainen tuki

24 artikla

Maatalousmaan hyväksyminen puuvillan tuotantoa varten

Jäsenvaltioiden on vahvistettava puolueettomat perusteet, joiden perusteella maatalousmaa hyväksytään asetuksen (EY) N:o 73/2009 88 artiklassa säädettyä puuvillan lajikohtaista tukea varten.

Perusteiden pohjana on oltava yksi tai useampi seuraavista seikoista

a) niiden alueiden maatalousekonomia, joilla puuvillan tuotanto on tärkeää;

b) kyseisten pinta-alojen maaperä ja ilmasto;

c) keinokastelujärjestelmät;

d) ympäristöä säästävät viljelykierrot ja viljelymenetelmät.

25 artikla

Kylvämistä varten tarkoitettujen lajikkeiden hyväksyminen

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon merkityt lajikkeet, jotka soveltuvat markkinoiden tarpeisiin.

26 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alojen kylvö katsotaan tehdyksi, jos tuloksena on kasvien vähimmäistiheys, jonka jäsenvaltio vahvistaa maaperä- ja ilmasto-olojen sekä tarvittaessa alueellisten erityispiirteiden mukaan.

▼B

27 artikla

Maatalouskäytännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa maatalouskäytäntöjä koskevia erityissääntöjä, jotka ovat tarpeen viljelysten säilyttämiseksi ja sadon korjaamiseksi tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

28 artikla

Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä vuosittain ennen 31 päivää joulukuuta seuraavan vuoden kylvöjä varten jokainen puuvillan toimialakohtainen tuottajaorganisaatio, joka jättää hakemuksen ja täyttää seuraavat edellytykset:

a) sen kokonaispinta-ala, joka täyttää 24 artiklassa tarkoitetut hyväksymisedellytykset, on suurempi kuin jäsenvaltion vahvistama 4 000 hehtaarin vähimmäisala, ja siihen kuuluu vähintään yksi siementenpoistoyritys;

b) se on vahvistanut työjärjestyksensä, erityisesti liittymisedellytykset ja jäsenmaksuja koskevat vaatimukset, jotka ovat kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaiset.

2. Jos havaitaan, että hyväksytty toimialakohtainen organisaatio ei täytä 1 kohdassa säädettyjä hyväksymisperusteita, jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, ellei perusteiden noudattamatta jättämisen aiheuttaneita syitä korjata kohtuullisen ajan kuluessa. Jos hyväksyntä aiotaan peruuttaa, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä toimialakohtaiselle organisaatiolle perusteluineen. Jäsenvaltion on annettava toimialakohtaiselle organisaatiolle mahdollisuus esittää huomautuksensa tietyssä määräajassa. Jos hyväksyntä peruutetaan, jäsenvaltion on säädettävä asianmukaisten seuraamusten soveltamisesta.

Sellaiseen hyväksyttyyn toimialakohtaiseen organisaatioon, jonka hyväksyntä perutaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, kuuluvat viljelijät menettävät oikeutensa asetuksen (EY) N:o 73/2009 92 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen.

29 artikla

Tuottajien velvollisuudet

1. Tuottaja voi kuulua vain yhteen toimialakohtaiseen organisaatioon.

2. Toimialakohtaisen organisaation tuottajajäsenellä on velvollisuus toimittaa tuottamansa puuvilla samaan organisaatioon kuuluvalle siementenpoistajalle.

3. Tuottajien kuuluminen toimialakohtaiseen organisaatioon on vapaaehtoista.

30 artikla

Tietojen antaminen tuottajille

1. Jäsenvaltioiden on annettava puuvillan viljelijöille ennen asianomaisen vuoden 31 päivää tammikuuta seuraavat tiedot:

a) hyväksytyt lajikkeet; kyseisen päivämäärän jälkeen 25 artiklan mukaisesti hyväksytyt lajikkeet on kuitenkin ilmoitettava viljelijöille ennen saman vuoden 15 päivää maaliskuuta;

▼B

b) maatalousmaan hyväksymisperusteet;

c) 26 artiklassa tarkoitettu puuvillakasvien vähimmäistiheys;

d) vaaditut maatalouskäytännöt.

2. Jos jonkin lajikkeen hyväksyntä peruutetaan, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä viljelijöille seuraavan vuoden kylvön osalta viimeistään 31 päivänä tammikuuta.

8 LUKU

Siirtymäkauden hedelmä- javihannestuet ja siirtymäkauden marjatuki

31 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

a) ’hakijalla’ viljelijää, joka viljelee asetuksen (EY) N:o 73/2009 96 ja 98 artiklassa tarkoitettuja pinta-aloja saadakseen mainituissa artikloissa tarkoitettua tukea;

b) ’tuella’ asetuksen (EY) N:o 73/2009 96 artiklassa säädettyä siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukea ja mainitun asetuksen 98 artiklassa säädettyä siirtymäkauden marjatukea;

c) ’ensimmäisellä jalostajalla’ asetuksen (EY) N:o 73/2009 96 ja 98 artiklassa tarkoitettua maatalouden raaka-aineiden käyttäjää, joka sitoutuu kyseisen raaka-aineen ensimmäiseen jalostukseen saadakseen yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan j alakohdassa lueteltua tuotetta;

d) ’keräilijällä’ henkilöä, joka tekee a alakohdassa tarkoitetun hakijan kanssa sopimuksen ja joka hankkii omaan lukuunsa vähintään yhtä asetuksen (EY) N:o 73/2009 54 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tai 98 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta;

e) ’hyväksytyllä tuottajaorganisaatiolla’ oikeushenkilöä tai sen selkeästi määriteltyä osaa, joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 122 artiklan, 125 a artiklan 1 kohdan ja 125 b artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimukset ja jonka asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt mainitun asetuksen 125 b artiklan mukaisesti, sekä mainitun asetuksen 125 e ja 103 a artiklan mukaisesti hyväksyttyjä tuottajaryhmiä.

32 artikla

Sopimus

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 97 artiklan 4 kohdassa säädetyn mahdollisuuden soveltamista jäsenvaltioissa mainitun asetuksen 97 artiklan 3 kohdassa ja 98 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu jalostussopimus on tehtävä 33 artiklan mukaisen hyväksytyn ensimmäisen jalostajan ja hakijan, hakijaa edustavan hyväksytyn tuottajaorganisaation tai 33 artiklan mukaisen hakijaa edustavan hyväksytyn keräilijän välillä.

▼B

Jos hyväksytty tuottajaorganisaatio toimii myös hyväksyttynä ensimmäisenä jalostajana, sopimus voi olla toimitussitoumuksen muodossa.

2. Sopimuksessa tai toimitussitoumuksessa on mainittava vähintään seuraavat seikat:

a) sopimuksen tai toimitussitoumuksen osapuolten nimet ja osoitteet;

b) asianomaiset lajit ja niiden viljelyalat;

c) tarvittaessa hakijan sitoumus toimittaa ensimmäiselle jalostajalle korjatun sadon kokonaismäärä tai jäsenvaltioiden määrittelemät vähimmäismäärät.

Jos sopimus tehdään hyväksytyn ensimmäisen jalostajan ja hyväksytyn tuottajaorganisaation tai hakijaa edustavan hyväksytyn keräilijän välillä, sopimuksessa on myös mainittava kunkin asianomaisen hakijan osalta a alakohdassa tarkoitetut hakijoiden nimet ja osoitteet sekä b alakohdassa tarkoitetut lajit ja viljelyalat.

33 artikla

Ensimmäisten jalostajien ja keräilijöiden hyväksyminen

1. Tämän luvun soveltamiseksi jäsenvaltioiden on otettava käyttöön alueellaan sijaitsevien ensimmäisten jalostajien ja keräilijöiden hyväksymisjärjestelmä. Niiden on erityisesti vahvistettava hyväksymisedellytykset vähintään sen varmistamiseksi, että

a) hyväksytyillä ensimmäisillä jalostajilla ja keräilijöillä on hallinnolliset valmiudet hallinnoida 32 artiklassa tarkoitettuja sopimuksia;

b) hyväksytyillä ensimmäisillä jalostajilla on tarkoituksenmukainen tuotantokapasiteetti.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön hyväksyntien valvontamenettely.

3. Neuvoston asetusten (EY) N:o 2201/96 ([1]), (EY) N:o 2202/96 ([2]) ja (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti myönnetyt hyväksynnät ovat edelleen voimassa tämän luvun soveltamiseksi.

4. Jos todetaan, että hyväksytty ensimmäinen jalostaja tai keräilijä laiminlyö tässä luvussa säädettyjä velvollisuuksia tai tämän luvun perusteella annettuja kansallisia säännöksiä, tai jos hyväksytty ensimmäinen jalostaja tai keräilijä ei hyväksy tai helpota toimivaltaisten viranomaisten asetuksen (EY) N:o 1122/2009 mukaisesti tekemiä tarkastuksia, jäsenvaltioiden on langetettava asianmukaiset seuraamukset. Seuraamusten suuruus lasketaan rikkomisen vakavuuden perusteella.

5. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo hyväksytyistä ensimmäisistä jalostajista ja keräilijöistä vähintään kaksi kuukautta ennen asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan tai 13 artiklan 6 kohdan mukaisesti vahvistettua päivämäärää.

([1]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.
([2]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49.

▼B

34 artikla

Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukien taso

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava ja julkistettava hehtaarituen alustava määrä ennen sen vuoden 15 päivää maaliskuuta, jolle tukea haetaan, asetuksen (EY) N:o 73/2009 97 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava hehtaarituen lopullinen määrä määritellyn alan perusteella asetuksen (EY) N:o 73/2009 97 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

9 LUKU

Palkkiot lampaanliha- ja vuohenliha-alalla

1 jakso

Hakemukset ja tuen maksaminen

35 artikla

Hakemukset ja pitoaika

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädetyn yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä ’yhdennetty järjestelmä’, vaatimusten lisäksi viljelijöiden on ilmoitettava uuhi- ja vuohipalkkiota sekä lisäpalkkiota koskevassa hakemuksessaan, pitävätkö he kaupan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita sinä vuonna, jolle palkkiota haetaan.

2. Uuhi- ja vuohipalkkiota sekä lisäpalkkioita koskevat hakemukset on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle asianomaisen jäsenvaltion vahvistamalla ajanjaksolla, joka saa alkaa aikaisintaan sen vuoden alkua, jolle hakemuksia jätetään, edeltävänä 1 päivänä marraskuuta, ja jonka on päätyttävä viimeistään sen vuoden alkua, jolle hakemuksia jätetään, seuraavana 30 päivänä huhtikuuta.

3. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 103 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ajanjakso, jonka viljelijä sitoutuu pitämään tilallaan palkkiohakemuksessa tarkoitetun määrän uuhia ja/tai kuttuja, jäljempänä ’pitoaika’, on 100 päivää alkaen ensimmäisestä 2 kohdassa tarkoitettua hakemusten viimeistä jättöpäivää seuraavasta päivästä.

36 artikla

Vuohipalkkiokelpoiset pinta-alat

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 101 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut perusteet täyttyvät tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin säännöllisin väliajoin varmistettava, täyttyvätkö kyseiset perusteet kaikilla liitteessä III luetelluilla niiden alueisiin

▼B

kuuluvilla alueilla. Jos tällaisen arvioinnin perusteella liitettä III on tarpeen muuttaa, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle ennen sitä vuotta edeltävää 31 päivää heinäkuuta, jona muutosta sovelletaan. Ilmoituksessa on mainittava liitteessä III luetellut alueet tai niiden osat, joilla asetuksen (EY) N:o 73/2009 101 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut perusteet eivät enää täyty, sekä alueet, jotka mahdollisesti täyttävät kyseiset perusteet, mutta jotka eivät vielä sisälly tämän asetuksen liitteeseen III. Jäsenvaltioiden on perusteltava komissiolle näitä uusia mahdollisia alueita koskeva ehdotuksensa.

37 artikla

Lisäpalkkion ja vuohipalkkion hakeminen

1. Lisäpalkkion tai vuohipalkkion saadakseen viljelijän, jonka tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia mutta alle 100 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tai tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla, on toimitettava ilmoitus/ilmoitukset, josta/joista ilmenee hänen maa-alueensa sijainti, tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Viljelijän, joka on velvollinen tekemään vuosittain ilmoituksen kaikesta tilallaan käytössä olevasta maatalousmaasta asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 1 kohdassa säädetyn pinta-alatukihakemuksen yhteydessä, on mainittava ilmoituksessa ne maatalouskäytössä olevat lohkot, jotka sijaitsevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tai tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla.

Viljelijän, joka ei ole velvollinen tekemään ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua ilmoitusta, on tehtävä vuosittain erityinen ilmoitus, jossa käytetään tarvittaessa yhdennetyn järjestelmän mukaista viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää.

Kyseisessä erityisessä ilmoituksessa on osoitettava kaikkien viljelijän omistamien, vuokraamien tai jonkin järjestelyn perusteella käyttämien maa-alueiden sijainti ja pinta-ala sekä ilmoitettava ne viljelykäytössä olevat lohkot, jotka sijaitsevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tai tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämä erityinen ilmoitus on liitettävä uuhi- ja/tai vuohipalkkiohakemukseen. Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että erityinen ilmoitus tehdään maatilan tulotukihakemuksen avulla.

3. Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi pyytää esittämään omistuskirjan, vuokrasopimuksen tai viljelijöiden välisen kirjallisen sopimuksen sekä tarvittaessa todistuksen paikallis- tai alueviranomaiselta, joka on luovuttanut maatalousmaana käytetyt maa-alueet kyseisen viljelijän käyttöön. Todistuksessa on mainittava tuottajalle myönnetyn maa-alueen pinta-ala sekä lohkot, jotka sijaitsevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tai tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla.

▼B

38 artikla

Siirtolaiduntamista harjoittavat viljelijät

1. Sellaisten viljelijöiden jättämissä palkkiohakemuksissa, joiden tilat sijaitsevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla maantieteellisillä alueilla ja jotka haluavat saada lisäpalkkion, on oltava merkintä

a) paikasta tai paikoista, joissa siirtolaiduntamista harjoitetaan kuluvana vuonna;

b) asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta vähintään 90 päivän jaksosta, joka on vahvistettu kuluvalle vuodelle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viljelijöiden palkkiohakemuksiin on liitettävä asiakirjat, joilla todistetaan, että siirtolaiduntamista on tosiasiallisesti harjoitettu kahtena edellisvuonna, jollei ylivoimaisesta esteestä tai asianmukaisesti perustelluista, karjaan vaikuttaneista luonnonolosuhteista muuta johdu, ja erityisesti siirtolaiduntamispaikan paikallisen tai alueellisen viranomaisen antama todistus, jolla osoitetaan, että siirtolaiduntamista on harjoitettu vähintään 90 peräkkäisenä päivänä.

Hakemusten hallinnollisen valvonnan yhteydessä jäsenvaltioiden on varmistettava, että palkkiohakemuksessa ilmoitettu siirtolaiduntamispaikka sijaitsee tosiasiallisesti jollakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista alueista.

39 artikla

Palkkioiden maksaminen

1. Palkkiot maksetaan viljelijälle tämän 35 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun pitoajan aikana tilallaan pitämien uuhien ja/tai kuttujen määrän perusteella.

2. Palkkioita maksetaan eläimistä, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 100 artiklassa tarkoitetuissa määritelmissä säädetyt edellytykset tilallapitoajan viimeisenä päivänä.

40 artikla

Selvitys viljelijöistä, jotka pitävät kaupan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita

Jäsenvaltioiden on laadittava vuosittain viimeistään pitoajan 30:ntenä päivänä selvitys lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävistä viljelijöistä 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viljelijöiden ilmoitusten perusteella.

Jäsenvaltioiden on otettava selvityksen laadinnassa huomioon tehtyjen tarkastusten tulokset ja kaikki muut toimivaltaisen viranomaisen

▼B

käytettävissä olevat tietolähteet ja erityisesti jalostajilta tai jakelijoilta saadut tiedot viljelijöiden kaupan pitämästä lampaanmaidosta ja lampaanmaitotuotteista.

41 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä lokakuuta muutoksista sellaisten maantieteellisten alueiden luetteloon, joilla harjoitetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 2 kohdassa ja tämän asetuksen 38 artiklassa tarkoitettua siirtolaiduntamista.

2 jakso

Enimmäismäärät, varannot ja siirrot

42 artikla

Ilmaiseksi saadut oikeudet

Asianmukaisesti perusteltuja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta viljelijä, joka on saanut palkkio-oikeuksia ilmaiseksi kansallisesta varannosta, ei saa siirtää eikä väliaikaisesti luovuttaa oikeuksiaan oikeuksien saamista seuraavien kolmen vuoden aikana.

43 artikla

Oikeuksien käyttö

1. Viljelijä, jolla on käytettävissään palkkio-oikeuksia, voi käyttää ne itse ja/tai luovuttaa ne väliaikaisesti toiselle viljelijälle.

2. Jos viljelijä ei vuosittain käytä vähintään 4 kohdassa säädettyä prosenttiosuutta palkkio-oikeuksistaan, käyttämättä jätetty osa on siirrettävä kansalliseen varantoon lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:

a) jos viljelijällä on enintään 20 palkkio-oikeutta eikä hän kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna käytä vähimmäisprosenttiosuutta oikeuksistaan, kansalliseen varantoon on siirrettävä ainoastaan jälkimmäisen kalenterivuoden aikana käyttämättä jätetty osa;

b) viljelijä osallistuu komission hyväksymään laajaperäistämisohjelmaan;

c) viljelijä osallistuu komission hyväksymään varhaiseläkeohjelmaan, jossa oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus ei ole pakollista;

d) asianmukaisesti perustellut poikkeukselliset olosuhteet.

3. Väliaikainen luovutus voi koskea ainoastaan kokonaisia vuosia ja vähintään 44 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinten lukumäärää. Väliaikaisten luovutusten kausi saa kestää enintään kolme peräkkäistä vuotta, ja jokaisen kauden päättyessä viljelijä saa, jollei oikeuksia siirretä, takaisin kaikki oikeutensa, jotka hänen on käytettävä itse vähintään

▼B

kahden peräkkäisen vuoden aikana. Jos viljelijä ei itse käytä oikeuksistaan vähintään 4 kohdassa säädettyä prosenttiosuutta kumpanakin kyseisistä kahdesta vuodesta, jäsenvaltion on asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta vuosittain peruutettava käyttämättömät oikeudet ja palautettava ne kansalliseen varantoon.

Jos viljelijä osallistuu komission hyväksymään varhaiseläkeohjelmaan, jäsenvaltio voi kuitenkin säätää tällaisissa ohjelmissa tapahtuvan väliaikaisen luovutuksen kokonaiskeston pidennyksestä.

Viljelijät, jotka ovat sitoutuneet osallistumaan laajaperäistämisohjelmaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ([1]) 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen mukaisesti, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([2]) 22 ja 23 artiklassa tarkoitetun laajaperäistämisohjelman mukaisesti tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([3]) 39 artiklan mukaisesti, eivät saa sitoumuksensa kestäessä siirtää ja/tai luovuttaa väliaikaisesti oikeuksiaan. Tätä kieltoa ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun ohjelmassa sallitaan oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus sellaisille viljelijöille, joiden osallistuminen muihin kuin tässä alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin edellyttää oikeuksien saamista.

4. Palkkio-oikeuksista on käytettävä vähintään 70 prosenttia.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin nostaa osuuden enintään 100 prosenttiin. Niiden on ilmoitettava komissiolle etukäteen prosenttiosuus, jota ne aikovat soveltaa.

44 artikla

Oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus

1. Jäsenvaltiot voivat tuotantorakenteensa perusteella vahvistaa niiden palkkio-oikeuksien vähimmäismäärän, jotka voidaan siirtää osittain ilman tilan siirtoa. Vähimmäismäärän on oltava enintään kymmenen palkkio-oikeutta.

2. Palkkio-oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus on pätevä vasta, kun oikeudet siirtävä ja/tai väliaikaisesti luovuttava viljelijä ja oikeudet vastaanottava viljelijä ovat ilmoittaneet siitä jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmoitus on tehtävä jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa viimeistään sinä päivänä, jona palkkioiden hakukausi päättyy kyseisessä jäsenvaltiossa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa oikeudet siirretään perintönä. Tällöin oikeudet vastaanottavan viljelijän on pystyttävä esittämään asianmukaiset oikeudelliset asiakirjat sen osoittamiseksi, että hänellä on oikeus kuolleen viljelijän jäämistöön.

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.
([3]) EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

▼B

3. Jos palkkio-oikeuksia siirretään kansalliseen varantoon ilman tilan siirtoa, korvauksetta palautettujen oikeuksien lukumäärä ei voi koskaan olla pienempi kuin yksi.

45 artikla

Viljelijäkohtaisen enimmäismäärän muuttaminen

Jos palkkio-oikeudet siirretään tai luovutetaan väliaikaisesti, jäsenvaltion on määriteltävä uusi viljelijäkohtainen enimmäismäärä ja annettava asianomaisten viljelijöiden palkkio-oikeuksien määrä näille tiedoksi 60 päivän kuluessa viljelijän palkkiohakemuksen jättöjakson viimeisestä päivästä.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta, jos oikeudet siirretään 44 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna perintönä.

46 artikla

Viljelijät, jotka eivät omista käyttämäänsä maata

Viljelijä, joka käyttää ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevia maa-alueita ja joka päättää olla jatkamatta näiden maiden käyttämistä laiduntamiseen ja siirtää kaikki oikeutensa toiselle viljelijälle, on rinnastettava viljelijään, joka myy tai siirtää tilansa. Kaikissa muissa tapauksissa häntä pidetään viljelijänä, joka siirtää ainoastaan palkkio-oikeutensa.

47 artikla

Siirto kansallisen varannon kautta

Jos jäsenvaltio säätää, että oikeuksien siirto on tehtävä kansallisen varannon kautta, sen on sovellettava tämän jakson säännöksiä vastaavia kansallisia säännöksiä. Lisäksi tällöin

a) jäsenvaltio voi säätää, että väliaikainen luovutus tehdään kansallisen varannon kautta;

b) a alakohdan mukaisen palkkio-oikeuksien siirron tai väliaikaisen luovutuksen yhteydessä varantoon siirto tulee voimaan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten annettua oikeudet siirtävälle ja/tai luovuttavalle viljelijälle ilmoituksen, ja siirto varannosta toiselle viljelijälle tulee voimaan viranomaisten annettua tälle viljelijälle ilmoituksen.

Lisäksi ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä on varmistettava, että jäsenvaltio suorittaa maksun, joka vastaa suoraan viljelijöiden kesken siirrettävää maksua, ottaen erityisesti huomioon kyseisen jäsenvaltion tuotannon kehitys, kun kyseessä on muu kuin

▼B

asetuksen (EY) N:o 73/2009 105 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu oikeuksien osa. Kyseisen maksun on oltava samansuuruinen kuin vastaavat oikeudet kansallisesta varannosta saavalta viljelijältä vaadittava maksu.

48 artikla

Viljelijäkohtaisten enimmäismäärien laskenta

Palkkio-oikeuksien viljelijäkohtaisia enimmäismääriä ensimmäistä kertaa laskettaessa ja muutettaessa otetaan huomioon ainoastaan kokonaisluvut.

Jos laskutoimituksen lopullinen tulos on muu kuin kokonaisluku, tulos pyöristetään lähimpään kokonaislukuun. Jos laskutoimituksen tulos on kuitenkin täsmälleen kahden kokonaisluvun välissä, otetaan huomioon suurempi kokonaisluku.

49 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen kunkin vuoden 31 päivää joulukuuta muutokset asetuksen (EY) N:o 73/2009 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansalliseen varantoon luovutettavaan siirrettyjen palkkio-oikeuksien osaan ja tarvittaessa mainitun asetuksen 105 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta

a) edeltävän vuoden aikana ilman tilan siirtoa tehtyjen oikeuksien siirtojen johdosta kansalliseen varantoon korvauksetta palautettujen palkkio-oikeuksien määrä;

b) asetuksen (EY) N:o 73/2009 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen käyttämättömien palkkio-oikeuksien määrä, joka on siirretty kansalliseen varantoon edeltävän vuoden aikana;

c) asetuksen (EY) N:o 73/2009 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti edeltävän vuoden aikana myönnettyjen oikeuksien määrä;

d) epäsuotuisten alueiden viljelijöille kansallisesta varannosta edellisenä vuonna myönnettyjen palkkio-oikeuksien määrä.

10 LUKU

Naudanlihapalkkiot

1 jakso

Erityispalkkio

50 artikla

Hakemukset

1. Yhdennetyn järjestelmän vaatimusten lisäksi kussakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklassa tarkoitetussa suorien tukien hakemuksessa on tässä luvussa säädetyn erityispalkkion osalta mainittava

a) eläinten lukumäärä ikäryhmittäin;

▼B

b) viittaukset passeihin tai hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka seuraavat hakemuksessa tarkoitettujen eläinten mukana.

2. Hakemuksen voi tehdä ainoastaan eläimistä, jotka täyttävät 53 artiklassa tarkoitetun pitoajan alkamispäivänä seuraavat edellytykset:

a) sonnit ovat vähintään seitsemän kuukauden ikäisiä;

b) härät ovat

i) vähintään seitsemän ja enintään 19 kuukauden ikäisiä ensimmäisessä ikäryhmässä,

ii) vähintään 20 kuukauden ikäisiä toisessa ikäryhmässä.

51 artikla

Palkkion myöntäminen

Eläimistä, joille ei ole voitu myöntää erityispalkkiota asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisen vähennyksen soveltamisen vuoksi, ei voi enää tehdä saman ikäryhmän palkkiohakemusta, ja niitä pidetään eläiminä, joista on myönnetty palkkio.

52 artikla

Passit ja hallinnolliset asiakirjat

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitetut passit tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vastaavat kansalliset hallinnolliset asiakirjat todistavat, että eläintä ja ikäryhmää kohden on myönnetty vain yksi palkkio.

Tätä varten jäsenvaltioiden on annettava toisilleen tarvittavaa apua.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten hallinnollisten asiakirjojen on oltava jossakin seuraavista muodoista:

a) asiakirja, joka seuraa jokaisen yksittäisen eläimen mukana;

b) viljelijän ylläpitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos kyseiset eläimet pysyvät samalla viljelijällä ensimmäisen hakemuksen jättämisestä siihen asti, kun ne saatetaan markkinoille teurastusta varten;

c) keskusviranomaisen ylläpitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos jäsenvaltio tai jäsenvaltion alue, joka käyttää tätä mahdollisuutta, tarkastaa kaikki hakemuksessa tarkoitetut eläimet paikalla, valvoo näiden eläinten liikkumista sekä merkitsee jokaisen tarkastetun eläimen selvällä merkinnällä; viljelijöillä on velvollisuus suostua näihin toimenpiteisiin;

▼B

d) keskusviranomaisen ylläpitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotta vältetään palkkion myöntäminen kaksi kertaa samasta ikäryhmästä, sekä toimittaa pyynnöstä viipymättä kaikki tiedot jokaista eläintä koskevasta palkkiosta.

3. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää yhtä tai useampaa 2 kohdassa säädetyistä mahdollisuuksista, on ilmoitettava siitä komissiolle ajoissa, ja niiden on toimitettava komissiolle asiaankuuluvat täytäntöönpanosäännökset.

53 artikla

Pitoaika

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu pitoaika on kaksi kuukautta, ja se alkaa hakemuksen jättöpäivää seuraavana päivänä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että viljelijä voi määritellä muun alkamispäivän, jonka alkamisajankohta saa olla enintään kaksi kuukautta hakemuksen jättöpäivästä.

54 artikla

Alueellinen enimmäismäärä

1. Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisen vähennyksen tuloksena palkkiokelpoisten eläinten lukumäärä on muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään vastaava osuus palkkion yksikkömäärästä. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

2. Kun jäsenvaltiot päättävät määritellä asetuksen (EY) N:o 73/2009 109 artiklan a alakohdan mukaisia eri alueita tai muuttaa alueidensa nykyisiä osia, niiden on ilmoitettava tästä komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta ja täsmennettävä ilmoituksessa kyseisen alueen määrittely sekä sitä koskeva enimmäismäärä. Kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

55 artikla

Eläinten tilakohtaiset enimmäismäärät

1. Jos jäsenvaltio päättää muuttaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 90 eläimen tila- ja ikäryhmäkohtaista enimmäismäärää tai poiketa siitä, sen on ilmoitettava siitä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

Jos jäsenvaltio lisäksi vahvistaa tilakohtaisen eläinten vähimmäismäärän, jonka alittuessa suhteellista vähennystä ei sovelleta, sen on ilmoitettava siitä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

56 artikla

Palkkion myöntäminen teurastuksen yhteydessä

1. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä teurastuksen yhteydessä seuraavasti:

a) sonnien osalta yhdelle ikäryhmälle;

b) härkien osalta ensimmäiselle tai toiselle ikäryhmälle tai yhdistämällä kummallekin ikäryhmälle myönnettävät palkkiot.

2. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät myöntää erityispalkkion teurastuksen yhteydessä 1 kohdan mukaisesti, on säädettävä, että palkkio myönnetään myös palkkiokelpoisten eläinten toiseen jäsenvaltioon lähettämisen yhteydessä tai vietäessä niitä kolmanteen maahan.

3. Jos jäsenvaltiot päättävät myöntää erityispalkkion teurastuksen yhteydessä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, palkkion myöntämiseksi on sovellettava tämän jakson, 77 artiklan sekä 78 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksiä soveltuvin osin.

4. Tukihakemuksessa on ilmoitettava 78 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi, haetaanko tukea sonnista vai härästä, ja tukihakemukseen on liitettävä asiakirja, jossa on 52 artiklan soveltamiseksi tarvittavat tiedot. Asiakirjan on oltava jäsenvaltion valinnan mukaan jokin seuraavista asiakirjoista:

a) passi tai yksi kappale passista, jos käytetty passimalli muodostuu useasta kappaleesta;

b) jäljennös passista, jos käytetty passimalli muodostuu yhdestä ainoasta kappaleesta, joka on palautettava asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle; tällöin jäsenvaltion on toteutettava toimenpiteet varmistaakseen, että jäljennöksen tiedot vastaavat alkuperäisen passin tietoja;

c) kansallinen hallinnollinen asiakirja, jos käytettävissä ei ole asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaista passia.

Jäsenvaltiot voivat pidättäytyä soveltamasta kansallista hallinnollista asiakirjaa. Tällöin niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että eläimistä, joilla käydään yhteisön sisäistä kauppaa, myönnettäisiin samassa ikäryhmässä kaksi palkkiota.

Jos asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa tarkoitetussa tietokannassa on jäsenvaltion edellyttämät tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että yhtä eläintä ja yhtä ikäryhmää kohti myönnetään ainoastaan yksi palkkio, tukihakemukseen ei tarvitse liittää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua asiakirjaa.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltio soveltaa 78 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta viljelijä voi määritellä eläimet, joista hän hakee erityispalkkiota.

▼B

5. Sonneista on teurastuksen todistamisen yhteydessä mainittava teuraspaino.

6. Jos eläin lähetetään maasta, sen lähettäminen on todistettava lähettäjän ilmoituksella, johon on merkitty erityisesti eläimen määräjäsenvaltio.

Tällöin tukihakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

a) lähettäjän nimi ja osoite (tai vastaava koodi);

b) eläimen tunnistenumero;

c) vakuutus siitä, että eläin on vähintään yhdeksän kuukauden ikäinen.

Tukihakemukset on jätettävä ennen eläimen asianomaisen jäsenvaltion alueelta poistumista ja todiste lähettämisestä on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun eläin on poistunut asianomaisen jäsenvaltion alueelta.

57 artikla

Myöntämisjärjestelmän erityispiirteet

1. Jos sovelletaan 56 artiklaa ja poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, palkkio maksetaan viljelijöille, jotka ovat pitäneet eläimiä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisestä on kulunut teurastuspäivään vähemmän kuin yksi kuukausi tai vientipäivään vähemmän kuin kaksi kuukautta.

Härkien osalta palkkion myöntämiseen on sovellettava seuraavia sääntöjä:

a) ensimmäisen ikäryhmän palkkio voidaan maksaa vain, jos viljelijä on pitänyt eläintä vähintään kaksi kuukautta eläimen ollessa vähintään seitsemän kuukauden ja alle 22 kuukauden ikäinen;

b) toisen ikäryhmän palkkio voidaan maksaa vain, jos viljelijä on pitänyt vähintään 20 kuukauden ikäistä eläintä vähintään kaksi kuukautta;

c) palkkio voidaan maksaa molemmista ikäryhmistä yhdessä vain, jos viljelijä on pitänyt eläintä vähintään neljä peräkkäistä kuukautta a ja b alakohdassa tarkoitettujen ikäedellytysten mukaisesti;

d) palkkio maksetaan toisesta ikäryhmästä ainoastaan, jos eläin on lähetetty toisesta jäsenvaltiosta sen saavutettua 19 kuukauden iän.

2. Teuraspaino on vahvistettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 1183/2006 ([1]) 2 artiklassa tarkoitetun ruhon määritelmän perusteella.

Jos ruhon tarjontamuoto poikkeaa kyseisestä määritelmästä, on sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1249/2008 ([2]) liitteessä III esitettyjä korjauskertoimia.

Jos eläin teurastetaan teurastamossa, jossa ei sovelleta yhteisön täysikasvuisten naudanruhojen luokitusasteikkoa, jäsenvaltio voi sallia

([1]) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 1.
([2]) EUVL L 337, 16.12.2008, s. 3.

▼B

painon vahvistamisen teurastetun eläimen elopainon perusteella. Tällöin teuraspainon katsotaan olevan vähintään 185 kilogrammaa, jos teurastetun eläimen elopaino oli vähintään 340 kilogrammaa.

58 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 56 artiklan soveltamista ja siihen liittyviä menettelyjä koskevasta päätöksestään tai sen muutoksista ennen asianomaisen kalenterivuoden alkua.

2 jakso

Emolehmäpalkkio

59 artikla

Lihakarjarotua olevat lehmät

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 109 artiklan d alakohdan ja 115 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi tämän asetuksen liitteessä IV lueteltuja nautaeläinrotuja ei katsota lihakarjarotua oleviksi lehmiksi.

60 artikla

Tilakohtainen enimmäiskiintiö

1. Jos jäsenvaltio päättää muuttaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua 120 000 kilogramman tilakohtaista enimmäiskiintiötä tai poiketa siitä, sen on ilmoitettava siitä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi myöhemmin tehtävistä kaikista muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään asianomaisen vuoden 31 päivänä joulukuuta.

61 artikla

Pitoaika

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden pitoaika alkaa hakemuksen jättöpäivää seuraavana päivänä.

▼M3

Silloin kun jäsenvaltio hyödyntää asetuksen (EY) N:o 1122/2009 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on vahvistettava päivämäärä, jona tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ajanjakso alkaa.

▼B

62 artikla

Hakemukset

1. Kun asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklassa säädettyjä suoria tukia koskevaan hakemukseen sisältyy asetuksen (EY) N:o 73/2009

▼B

111 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista palkkiota koskeva hakemus, siinä on yhdennetyn järjestelmän vaatimusten lisäksi oltava

a) ilmoitus tilakohtaisesta maitokiintiöstä, joka on myönnetty tuottajalle kyseisenä kalenterivuonna alkavan 12 kuukauden pituisen lisämaksujärjestelmän soveltamisajanjakson alkamista edeltävänä 31 päivänä maaliskuuta; jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian;

b) viljelijän sitoumus olla lisäämättä hakemuksen jättämistä seuraavien 12 kuukauden aikana tilakohtaista kiintiötään asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua enimmäismäärää suuremmaksi.

Edellä olevaa b alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltio on poistanut mainitun enimmäismäärän.

2. Emolehmäpalkkiota koskevat hakemukset on tehtävä jäsenvaltion erikseen vahvistaman kalenterivuoteen sisältyvän kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa.

Jäsenvaltio voi tämän jakson sisällä säätää hakemusten jättämistä koskevista erillisistä kausista tai päivämääristä sekä niiden hakemusten lukumäärästä, jotka viljelijä voi jättää kustakin palkkiosta ja kunakin kalenterivuonna.

▼M3

3. Silloin kun jäsenvaltio hyödyntää asetuksen (EY) N:o 1122/2009 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, emolehmäpalkkiota koskevana hakemuksena voidaan pitää osallistumisilmoitusta, jonka on oltava tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen. Jäsenvaltio voi päättää, että jonakin vuonna jätetty osallistumisilmoitus on voimassa yhtenä tai useampana seuraavana vuonna, jos siinä esitetyt tiedot pitävät edelleen paikkansa.

▼B

63 artikla

Keskimääräinen maitotuotos

Keskimääräinen maitotuotos lasketaan liitteessä V ilmoitettujen keskimääräisten maitotuotosten perusteella. Jäsenvaltio voi kuitenkin käyttää laskennassa jäsenvaltion hyväksymää asiakirjaa, jossa todistetaan viljelijän lypsykarjan keskimääräinen maitotuotos.

64 artikla

Ylimääräinen kansallinen palkkio

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 5 kohdassa säädettyä ylimääräistä kansallista emolehmäpalkkiota voidaan myöntää ainoastaan viljelijälle, joka saa samalta kalenterivuodelta emolehmäpalkkiota.

Ylimääräistä kansallista emolehmäpalkkiota myönnetään ainoastaan emolehmäpalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärän rajoissa, tarvittaessa vähennettynä asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyllä suhteellisella vähennyksellä.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ylimääräisen kansallisen emolehmäpalkkion myöntämistä koskevia lisäedellytyksiä. Niiden on ilmoitettava edellytyksistä komissiolle hyvissä ajoin ennen kuin niiden soveltaminen aloitetaan.

3. Komissio päättää viimeistään kunkin kalenterivuoden 31 päivänä elokuuta, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut edellytykset.

65 artikla

Viljelijäkohtainen enimmäismäärä

Jäsenvaltioiden on määriteltävä viljelijäkohtainen enimmäismäärä asetuksen (EY) N:o 73/2009 112 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

66 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä joulukuuta

a) asetuksen (EY) N:o 73/2009 113 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun vähennyksen muutokset;

b) tarvittaessa mainitun asetuksen 113 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden muutokset.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisesti komission jäsenvaltioiden käyttöön asettamassa muodossa kultakin kalenterivuodelta viimeistään 31 päivänä heinäkuuta seuraavat tiedot:

a) edeltävän kalenterivuoden aikana ilman tilan siirtoa tehtyjen oikeuksien siirtojen johdosta kansalliseen varantoon korvauksetta palautettujen palkkio-oikeuksien määrä;

b) 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen niiden käyttämättömien palkkio-oikeuksien määrä, jotka on siirretty kansalliseen varantoon edeltävän kalenterivuoden aikana;

c) asetuksen (EY) N:o 73/2009 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti edeltävän kalenterivuoden aikana myönnettyjen oikeuksien määrä.

67 artikla

Ilmaiseksi saadut oikeudet

Lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja erityistapauksia viljelijä, joka on saanut palkkio-oikeuksia ilmaiseksi kansallisesta varannosta, ei kolmena seuraavana kalenterivuonna saa siirtää ja/tai väliaikaisesti luovuttaa oikeuksiaan.

▼B

68 artikla

Oikeuksien käyttö

1. Viljelijä, jolla on käytettävissään palkkio-oikeuksia, voi käyttää ne itse ja/tai luovuttaa ne väliaikaisesti toiselle tuottajalle.

2. Jos viljelijä ei kunakin kalenterivuonna käytä vähintään 4 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta palkkio-oikeuksistaan, käyttämättä jätetty osa on siirrettävä kansalliseen varantoon, paitsi

a) jos viljelijällä on enintään seitsemän palkkio-oikeutta eikä hän kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna käytä 4 kohdan mukaisesti vahvistettua vähimmäisprosenttiosuutta oikeuksistaan, kansalliseen varantoon on siirrettävä jälkimmäisen kalenterivuoden aikana käyttämättä jätetty osa;

b) viljelijä osallistuu komission hyväksymään laajaperäistämisohjelmaan;

c) viljelijä osallistuu komission hyväksymään varhaiseläkeohjelmaan, jossa oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus ei ole pakollista; tai

d) asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

3. Väliaikainen luovutus voi koskea ainoastaan kokonaisia kalenterivuosia ja vähintään 69 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinten lukumäärää. Väliaikaisten luovutusten kausi saa kestää enintään kolme peräkkäistä vuotta, ja jokaisen kauden päättyessä viljelijä saa, jollei oikeuksia siirretä, takaisin kaikki oikeutensa, jotka hänen on käytettävä itse vähintään kahden peräkkäisen kalenterivuoden aikana. Jos viljelijä ei itse käytä oikeuksistaan vähintään 4 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta kumpanakin kyseisistä kahdesta vuodesta, jäsenvaltion on asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta vuosittain peruutettava viljelijän käyttämättä jättämä osa ja palautettava se kansalliseen varantoon.

Jos viljelijä osallistuu komission hyväksymään varhaiseläkeohjelmaan, jäsenvaltio voi kuitenkin säätää tällaisissa ohjelmissa tapahtuvan väliaikaisen luovutuksen kokonaiskeston pidennyksestä.

Viljelijät, jotka ovat sitoutuneet osallistumaan laajaperäistämisohjelmaan asetuksen (ETY) N:o 2078/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen mukaisesti, asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22 ja 23 artiklassa tarkoitetun laajaperäistämisohjelman mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklassa tarkoitetun laajaperäistämisohjelman mukaisesti, eivät saa sitoumuksensa kestäessä siirtää ja/tai luovuttaa väliaikaisesti oikeuksiaan. Tätä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun ohjelmassa sallitaan oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus sellaisille viljelijöille, joiden osallistuminen muihin kuin tässä alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin edellyttää oikeuksien saamista.

▼B

4. Palkkio-oikeuksista on käytettävä vähintään 70 prosenttia. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin nostaa osuuden enintään 100 prosenttiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennakolta prosenttiosuus, jota ne aikovat soveltaa, tai prosenttiosuuden muutokset.

69 artikla

Oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus

1. Jäsenvaltiot voivat tuotantorakenteensa perusteella vahvistaa niiden palkkio-oikeuksien vähimmäismäärän, jotka voidaan siirtää osittain ilman tilan siirtoa. Vähimmäismäärän on oltava enintään viisi palkkio-oikeutta.

2. Palkkio-oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus on pätevä vasta, kun oikeudet siirtävä ja/tai väliaikaisesti luovuttava viljelijä ja oikeudet vastaanottava viljelijä ovat yhdessä ilmoittaneet siitä jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmoitus on tehtävä jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa viimeistään sinä päivänä, jona oikeudet vastaanottava viljelijä jättää palkkiohakemuksen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa oikeuksien siirto tapahtuu perintönä. Tällöin oikeudet vastaanottavan viljelijän on pystyttävä esittämään asianmukaiset oikeudelliset asiakirjat sen osoittamiseksi, että hänellä on oikeus kuolleen viljelijän jäämistöön.

70 artikla

Viljelijäkohtaisen enimmäismäärän muuttaminen

Jos oikeudet siirretään tai luovutetaan väliaikaisesti, jäsenvaltioiden on määritettävä uusi viljelijäkohtainen enimmäismäärä ja annettava asianomaisten viljelijöiden palkkio-oikeuksien määrä näille tiedoksi viimeistään 60 päivän kuluessa viljelijän palkkiohakemuksen jättöajan viimeisestä päivästä.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta, jos oikeudet siirretään perintönä.

71 artikla

Viljelijät, jotka eivät omista käyttämäänsä maata

Viljelijä, joka käyttää ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevia maa-alueita ja joka päättää olla jatkamatta näiden maiden käyttöä ja siirtää kaikki oikeutensa toiselle viljelijälle, on rinnastettava viljelijään, joka myy tai siirtää tilansa. Kaikissa muissa tapauksissa häntä pidetään viljelijänä, joka siirtää ainoastaan palkkio-oikeutensa.

▼B

72 artikla

Siirto kansallisen varannon kautta

Jos jäsenvaltio säätää, että oikeuksien siirto ilman tilan siirtoa on tehtävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 113 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti kansallisen varannon kautta, sen on sovellettava 69–71 artiklassa säädettyjä säännöksiä vastaavia kansallisia säännöksiä. Lisäksi tällöin

— jäsenvaltiot voivat säätää, että väliaikainen luovutus tehdään kansallisen varannon kautta,

— jos palkkio-oikeuksia siirretään tai luovutetaan väliaikaisesti ja ensimmäistä luetelmakohtaa sovelletaan, varantoon siirto tulee voimaan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten annettua oikeudet siirtävälle ja/tai luovuttavalle viljelijälle ilmoituksen, ja siirto varannosta toiselle viljelijälle tulee voimaan viranomaisten annettua tälle viljelijälle ilmoituksen.

Lisäksi tällaisilla säännöksillä on varmistettava, että jäsenvaltio suorittaa siitä oikeuksien osasta, joka on muu kuin asetuksen (EY) N:o 73/2009 113 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu osa, maksun, joka vastaa suoraan viljelijöiden kesken siirrettävää maksua, ottaen erityisesti huomioon kyseisen jäsenvaltion tuotannon kehitys. Kyseisen maksun on oltava samansuuruinen kuin vastaavat oikeudet kansallisesta varannosta saavalta viljelijältä vaadittava maksu.

73 artikla

Osaoikeudet

1. Jos 65–72 artiklan mukaisesti tehtyjen laskelmien tuloksena on muita kuin kokonaislukuja, otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

2. Jos tämän jakson säännösten soveltaminen johtaa osittaisiin palkkio-oikeuksiin joko viljelijälle tai kansalliseen varantoon, nämä oikeuksien osat lasketaan yhteen.

3. Jos viljelijällä on osa oikeudesta, tämän osaoikeuden perusteella myönnetään ainoastaan vastaava osuus palkkion ja tarvittaessa 64 artiklassa tarkoitetun ylimääräisen kansallisen palkkion yksikkömäärästä.

74 artikla

Hiehoja koskeva erityisjärjestely

1. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on ilmoitettava siitä komissiolle, ja samalla niiden on ilmoitettava komissiolle tarvittavat tiedot, joiden avulla voidaan vahvistaa, onko mainitun asetuksen 115 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatettu.

▼B

Kyseisten jäsenvaltioiden on myös tarvittaessa ilmoitettava vahvistamansa erityinen enimmäismäärä.

Komissio päättää, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

Päätöksiä, jotka ovat voimassa tämän asetuksen voimaantullessa, sovelletaan edelleen.

2. Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on ilmoitettava komissiolle vahvistamansa erityisen kansallisen enimmäismäärän muutoksista ennen kyseisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

3. Jäsenvaltion, joka soveltaa erityisjärjestelyä, on vahvistettava perusteet, joilla varmistetaan palkkion maksaminen viljelijöille, joiden hiehot on tarkoitettu lehmäkarjojen uudistamiseen. Näihin perusteisiin voi erityisesti sisältyä ikää ja/tai rotuominaisuuksia koskevia vaatimuksia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava vahvistetut perusteet komissiolle viimeistään sitä vuotta, jota ne koskevat, edeltävän vuoden 31 päivänä joulukuuta. Kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään sitä vuotta, jota ne koskevat, edeltävän vuoden 31 päivänä joulukuuta.

4. Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun suhteellisen vähennyksen tuloksena palkkiokelpoisten eläinten lukumäärä on muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään vastaava osuus palkkion ja tarvittaessa 64 artiklassa tarkoitetun ylimääräisen kansallisen palkkion yksikkömäärästä. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

5. Erityisjärjestelyä soveltavassa jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu pidettävien eläinten vähimmäismäärää koskeva vaatimus on täytettävä sataprosenttisesti emolehmien osalta, jos viljelijä on jättänyt hakemuksen emolehmistä, tai hiehojen osalta, jos viljelijä on jättänyt hakemuksen hiehoista.

6. Tähän erityisjärjestelyyn ei sovelleta 65–73 artiklan säännöksiä.

75 artikla

Eläinten lukumäärän pyöristäminen

Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettua hiehojen prosentteina ilmaistua enimmäismäärää laskettaessa tuloksena on eläinten lukumäärä, joka ei ole kokonaisluku, kyseinen luku pyöristetään alaspäin lähimpään kokonaislukuun, jos se on pienempi kuin 0,5, ja ylöspäin lähimpään kokonaislukuun, jos se on suurempi kuin 0,5.

▼B

3 jakso

Erityispalkkiota ja emolehmäpalkkiota koskevat yhteiset säännökset

76 artikla

Erityispalkkiota ja emolehmäpalkkiota koskevat hakemukset

Jäsenvaltiot voivat hallinnollisista syistä säätää, että asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklassa tarkoitetuissa suorien tukien hakemuksissa on erityispalkkion ja emolehmäpalkkion tapauksessa oltava vähimmäismäärä eläimiä, edellyttäen että kyseinen määrä on enintään kolme.

4 jakso

Teurastuspalkkio

77 artikla

Osallistumisilmoitus

Jäsenvaltio voi säätää, että saadakseen kalenterivuodelta myönnettävän asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion viljelijän on jätettävä osallistumisilmoitus ennen kyseisen kalenterivuoden ensimmäisen hakemuksen jättämistä tai samanaikaisesti sen kanssa.

Jos viljelijä ei kuitenkaan tee muutoksia osallistumisilmoitukseensa, jäsenvaltio voi hyväksyä aikaisemmin jätetyn osallistumisilmoituksen voimassaolon jatkumisen.

78 artikla

Hakemukset

1. Tukihakemuksissa on mainittava teurastuspalkkion maksamiseksi vaadittavat tiedot ja 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneistä eläimistä erityisesti eläimen syntymäpäivä.

Tukihakemukset on jätettävä jäsenvaltion erikseen vahvistamassa määräajassa, joka saa olla enintään kuusi kuukautta siitä, kun eläin on teurastettu tai viety yhteisön tullialueelta. Kyseisen määräajan on päätyttävä viimeistään seuraavan vuoden helmikuun lopussa, lukuun ottamatta poikkeustapauksia, joista asianomainen jäsenvaltio päättää erikseen eläinten lähettämisen tai viennin yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat kyseisen määräajan puitteissa määritellä tukihakemusten jättöajat ja -päivät sekä niiden hakemusten määrän, jotka yksi viljelijä voi esittää kalenterivuodessa.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että hakemuksen tekee muu henkilö kuin viljelijä. Tällöin hakemukseen on merkittävä sen viljelijän nimi ja osoite, jolle teurastuspalkkio on tarkoitus maksaa.

▼B

Yhdennetyn järjestelmän vaatimusten lisäksi jokaisessa hakemuksensa on oltava

a) jos tuki myönnetään teurastuksen yhteydessä, teurastamon todistus tai vähintään vastaavat tiedot sisältävä teurastamon laatima tai varmentama asiakirja, jossa vahvistetaan

   i) teurastamon nimi ja osoite (tai vastaava koodi);

   ii) teurastuspäivä sekä eläinten tunniste- ja teurastusnumerot;

   iii) vasikoiden osalta teuraspaino, jollei 79 artiklan 4 kohdan soveltamisesta muuta johdu;

b) kolmanteen maahan viedyn eläimen osalta

   i) viejän nimi ja osoite (tai vastaava koodi);

   ii) eläimen tunnistenumero;

   iii) vienti-ilmoitus, jossa mainitaan 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneiden eläinten ikä ja, jollei 79 artiklan 4 kohdan soveltamisesta muuta johdu, vasikoiden elopaino, joka saa olla enintään 300 kilogrammaa;

   iv) yhteisön tullialueelta poistumista koskeva todiste, joka esitetään samalla tavalla kuin vientitukien yhteydessä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että neljännen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava jäsenvaltion hyväksymän laitoksen tai laitosten kautta ja että nämä laitokset voivat toimittaa tiedot sähköisessä muodossa.

Jäsenvaltioiden on tarkastettava säännöllisesti ja ennalta ilmoittamatta toimitettujen todistusten tai asiakirjojen sekä tarvittaessa neljännessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen paikkansapitävyys.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun tietokantaan viedyt eläinten teurastusta koskevat teurastamojen toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamat tiedot katsotaan viljelijän nimissä tehdyksi teurastuspalkkiohakemukseksi, jos tietokanta antaa jäsenvaltion edellyttämät riittävät takeet tietokannan tietojen paikkansapitävyydestä teurastuspalkkiojärjestelmän ja teurastuksen yhteydessä maksettavan erityispalkkion maksamiseksi.

Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että hakemus on jätettävä. Tällöin se voi määritellä hakemukseen liitettävät tiedot.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa tätä kohtaa, on ilmoitettava myöhemmin tehtävistä muutoksista komissiolle ennen kuin muutosta sovelletaan.

▼B

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajaviraston käytettäväksi annetut tiedot sisältävät kaikki teurastuspalkkion maksamisen edellytyksenä olevat tiedot ja erityisesti

a) kyseisen vuoden kuluessa teurastettujen eläinten asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tyypit ja määrät;

b) mainitussa artiklassa tarkoitettujen eläinten ikää ja teuraspainoa koskevien edellytysten ja tämän asetuksen 80 artiklassa tarkoitetun pitoajan noudattamista koskevat tiedot;

c) erityispalkkion myöntämiseksi tarvittavat tiedot nautaeläinten teurastuksen yhteydessä.

3. Jos eläimillä on käyty yhteisön sisäistä kauppaa 80 artiklassa tarkoitetun pitoajan jälkeen, teurastamon on laadittava tämän artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu asiakirja, vaikka jäsenvaltio, jossa teurastus on suoritettu, olisi päättänyt soveltaa tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta.

Kaksi jäsenvaltiota voi kuitenkin sopia soveltavansa keskenään 2 kohdassa säädettyä järjestelmää, jos niiden tiedonvaihtojärjestelmät ovat yhteensopivat.

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan toimitettujen asiakirjojen oikeellisuuden ja/tai vaihdettujen tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi. Tätä varten jäsenvaltion, jossa maksu suoritetaan, on toimitettava säännöllisesti jäsenvaltiolle, jossa eläin on teurastettu, teurastamokohtaisesti jaoteltu yhteenveto teurastamojen todistuksista (tai niitä vastaavat tiedot), jotka on saatu viimeksi mainitusta jäsenvaltiosta.

79 artikla

Ruhon paino ja tarjontamuoto

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi vasikan ruhon tarjontamuoto on nyljetty ruho, josta on laskettu veri sekä poistettu sisälmykset, pää ja sorkat, mutta ei maksaa, munuaisia ja munuaisrasvaa.

2. Huomioon otettava paino on jäähdytetyn ruhon paino tai mahdollisimman nopeasti teurastuksen jälkeen mitattu lämpimän ruhon paino, josta vähennetään kaksi prosenttia.

3. Jos ruholta on poistettu maksa, munuaiset ja/tai munuaisrasva, sen painoon lisätään

a) maksan osalta 3,5 kilogrammaa;

b) munuaisten osalta 0,5 kilogrammaa;

c) munuaisrasvan osalta 3,5 kilogrammaa.

4. Jäsenvaltio voi säätää, että jos vasikan ikä teurastus- tai vientihetkellä on alle kuusi kuukautta, asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä painoedellytystä pidetään täytettynä.

Jos teuraspainoa ei voida määrittää teurastamossa, asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua painoedellytystä pidetään täytettynä, jos elopaino on enintään 300 kilogrammaa.

▼B

80 artikla

Pitoaika

1. Teurastuspalkkio maksetaan viljelijälle, joka on pitänyt eläintä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisestä teurastukseen on kulunut vähemmän kuin yksi kuukausi tai vientiin vähemmän kuin kaksi kuukautta.

2. Alle kolmen kuukauden ikäisinä teurastettujen vasikoiden osalta pitoaika on yksi kuukausi.

81 artikla

Kansalliset enimmäismäärät

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VI.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisen vähennyksen tuloksena palkkiokelpoisten eläinten lukumäärä on muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään vastaava osuus teurastuspalkkion yksikkömäärästä. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

5 jakso

Yleiset säännökset

82 artikla

Ennakoiden maksaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti toimivaltainen viranomainen maksaa viljelijälle hallinnollisten ja paikalla tehtyjen tarkastusten tulosten perusteella palkkiokelpoisten eläinten vahvistetusta määrästä ennakon, joka on 60 prosenttia erityispalkkion, emolehmäpalkkion tai teurastuspalkkion määrästä.

Erityispalkkion, 74 artiklassa tarkoitetun hiehoja koskevan erityisjärjestelyn ja teurastuspalkkion osalta jäsenvaltio voi vähentää ennakon osuutta, joka ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 40 prosenttia.

Ennakkoa ei voi maksaa ennen sen kalenterivuoden 16 päivää lokakuuta, jonka osalta palkkiota haetaan.

2. Lopullisen palkkionmaksun yhteydessä maksetaan sen palkkiomäärän, johon viljelijällä on oikeus, ja maksetun ennakon erotus.

83 artikla

Palkkionmaksuvuosi

1. Määräytymisperuste erityispalkkio- ja emolehmäpalkkiojärjestelmään kuuluvien eläinten palkkionmaksuvuodelle sekä eläintiheyttä

▼B

laskettaessa käytettävälle nautayksiköiden määrälle on hakemuksen jättöpäivä.

Jos erityispalkkio kuitenkin myönnetään 56 artiklan mukaisesti, sovellettavan palkkion määrä on sen vuoden 31 päivänä joulukuuta voimassa oleva määrä, jona teurastus tai vienti tapahtui seuraavissa tapauksissa:

a) jos eläimen teurastus tai vienti on tapahtunut viimeistään 31 päivänä joulukuuta;

b) jos kyseistä eläintä koskeva palkkiohakemus jätetään tämän päivän jälkeen.

2. Tuen määrän soveltamista ja 81 artiklan mukaisen suhteellisen vähennyksen laskemista varten palkkionmaksuvuosi on teurastuspalkkion osalta teurastus- tai vientivuosi.

84 artikla

Tiettyjen aineiden tai tuotteiden käyttöön taikka laittomaan hallussapitoon liittyvät seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava yhteisön eläinlääkintäalan asiaa koskevissa säännöksissä kiellettyjen aineiden tai tuotteiden käytön taikka laittoman hallussapidon uusimisesta rikkomisen vakavuuden perusteella asetuksen (EY) N:o 73/2009 119 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty palkkiojärjestelmästä poissulkemisen ajanjakso.

85 artikla

Tilakohtaisen maitokiintiön määrittäminen

Jäsenvaltio voi tämän asetuksen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyistä määräpäivistä poiketen päättää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 66 artiklassa säädetyn seitsemännen peräkkäisen jakson loppuun asti, että niiden maidontuottajien osalta, jotka asetuksen (EY) N:o 1234/2007 65 artiklan i ja k alakohdan mukaisesti tai mainitun asetuksen 73, 74 ja 75 artiklan täytäntöönpanosta annettujen kansallisten säännösten nojalla vapauttavat tai ottavat uudelleen käyttöön tilakohtaisia kiintiöitä kokonaisuudessaan tai osittain 31 päivänä maaliskuuta tai 1 päivänä huhtikuuta, tilakohtainen enimmäiskiintiö emolehmäpalkkion saamiseksi sekä emolehmien enimmäismäärä määritellään 1 päivänä huhtikuuta.

86 artikla

Pitoaikojen määrittäminen

Edellä 53 artiklassa, 57 artiklan 1 kohdassa sekä 61 ja 80 artiklassa tarkoitettujen pitoaikojen viimeinen päivä on pitoajan alkamispäivän kanssa samannumeroista päivää edeltävä päivä riippumatta siitä, onko se työpäivä.

▼B

87 artikla

Eläinten tunnistus ja rekisteröinti

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 117 artiklassa tarkoitettua eläinten tunnistus- ja rekisteröintivelvollisuutta sovelletaan ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneisiin eläimiin neuvoston direktiivissä 2008/71/EY ([1]) säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, lukuun ottamatta eläimiä, jotka ovat yhteisön sisäisen kaupan kohteena.

III OSASTO

ASETUKSEN (EY) N:o 73/2009 V OSASTOA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖT

1 LUKU

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

88 artikla

Tukikelpoinen tilakohtainen vähimmäisala

Tilakohtainen vähimmäisala, jolle tukea voi hakea 0,3 hehtaaria suuremmalta alalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VII.

89 artikla

Maatalousmaa

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 1 kohdassa säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukainen maatalousmaa vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VIII.

90 artikla

Hampun tuotanto

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1120/2009 10 artiklassa tarkoitettuja hamppulajikkeita koskevia säännöksiä sovelletaan tukikelpoisuuteen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä soveltuvin osin.

2 LUKU

Täydentävät kansalliset suorat tuet

91 artikla

Vähennyskerroin

Jos täydentävät kansalliset suorat tuet ylittävät jollakin alalla enimmäismäärän, jonka komissio on sallinut asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdan mukaisesti, kyseisen alan täydentävän kansallisen suoran tuen määrää vähennetään suhteellisesti soveltamalla vähennyskerrointa.

([1]) EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31.

▼B

92 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdan b alakohdan soveltamiseksi komissio ottaa huomioon erityisesti kyseisen asetuksen 132 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut (osa-)alakohtaiset kokonaismäärärahat ja tukikelpoisuusedellytykset, joita sovelletaan tuolloin sovellettavaan vastaavaan suoraan tukeen muiden jäsenvaltioiden kuin kyseisen asetuksen 132 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen uusien jäsenvaltioiden osalta.

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan ja tämän luvun soveltamiseksi ilmaisulla ’tuolloin sovellettava vastaava suora tuki muiden jäsenvaltioiden kuin uusien jäsenvaltioiden osalta’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I lueteltuja suoria tukia, jotka on myönnetty täydentävien kansallisten suorien tukien soveltamisvuonna ja joiden tukikelpoisuusedellytykset vastaavat kyseisen täydentävän kansallisen suoran tuen tukikelpoisuusedellytyksiä.

93 artikla

Tarkastukset

Uusien jäsenvaltioiden on sovellettava aiheellisia valvontatoimenpiteitä varmistaakseen sen, että noudatetaan täydentävien kansallisten suorien tukien myöntämisedellytyksiä, sellaisina kuin ne ovat asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdan mukaisesti myönnetyssä komission luvassa määriteltyinä.

94 artikla

Vuosikertomus

Uusien jäsenvaltioiden on toimitettava kertomus, jossa on tietoja täydentävien kansallisten suorien tukien täytäntöönpanotoimenpiteistä, ennen niiden täytäntöönpanoa seuraavan vuoden 30 päivää kesäkuuta. Kertomuksessa on tarkasteltava ainakin seuraavia seikkoja:

a) täydentäviin kansallisiin suoriin tukiin vaikuttavan tilanteen muutokset;

b) kunkin täydentävän kansallisen suoran tuen osalta tuensaajien määrät, täydentävän kansallisen tuen kokonaismäärä, hehtaarit, eläinten lukumäärät tai muut maksetut maksuyksiköt;

c) kertomus 93 artiklan mukaisesti sovelletuista valvontatoimenpiteistä.

▼M5

94 a artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä komission asetuksen (EY) N:o 792/2009 ([1]) mukaisesti.

▼B

95 artikla

Valtiontuki

Täydentävä kansallinen suora tuki, joka on maksettu ilman asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua komission lupaa, katsotaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([2]) mukaiseksi sääntöjenvastaiseksi valtiontueksi.

([1]) EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3.
([2]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

▼B

IV OSASTO

KUMOAMINEN SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

96 artikla

Kumoaminen

1. Asetus (EY) N:o 1973/2004 kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.

Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen vuotta 2009 ja aiempia palkkiovuosia koskeviin tukihakemuksiin.

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1973/2004 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

97 artikla

Siirtymäsäännökset

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1973/2004 32 artiklan 2 kohdassa ja 159 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseisen asetuksen 8 luvun mukaisen energiakasvien tuen ja 16 luvun mukaisen vapaaehtoisen kesannointijärjestelmän osalta vuonna 2009 korjatut raaka-aineet on jalostettava viimeistään asianomaisen jäsenvaltion vahvistamana määräpäivänä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin 31 päivä heinäkuuta 2011.

Asetuksen (EY) N:o 1973/2004 8 ja 16 luvun soveltaminen vuoden 2009 jälkeen korjattaviin muihin kasveihin kuin yksivuotisiin kasveihin loppuu vuodesta 2010 alkaen, ja asetuksen (EY) N:o 1973/2004 31 artiklan 3 kohdan ja 158 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetetut vakuudet on vapautettava asianomaisen jäsenvaltion vahvistamana määräpäivänä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin 31 päivä heinäkuuta 2010.

98 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkavia palkkiojaksoja koskeviin tukihakemuksiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

RIISIN LAJIKOHTAINEN TUKI

8 artiklassa tarkoitetun vähennyskertoimen laskeminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklassa tarkoitetun perusalan mahdollisen ylittymisen toteamiseksi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon mainitun asetuksen 75 artiklassa vahvistetut perusalat tai osaperusalat sekä niiden pinta-alojen kokonaismäärä, joista tukihakemuksia on kyseisten perusalojen ja osaperusalojen osalta toimitettu.

2. Määritettäessä niiden viljelyalojen kokonaismäärää, joista on jätetty tukihakemuksia, ei oteta huomioon hakemuksia eikä hakemusten osia, jotka tarkastuksissa on havaittu selvästi perusteettomiksi.

3. Jos todetaan tiettyjen perusalojen tai osaperusalojen ylittyminen, jäsenvaltioiden on niiden osalta määriteltävä ylitysprosentti, joka lasketaan kahden desimaalin tarkkuudella tämän asetuksen 6 artiklassa vahvistettua määräaikaa noudattaen. Kun ylittyminen on ennakoitavissa, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä viipymättä tuottajille.

4. Riisin lajikohtaiseen tukeen sovellettava vähennyskerroin lasketaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklaa noudattaen seuraavan kaavan mukaisesti:

   Vähennyskerroin = osaperusalan viiteala jaettuna kokonaispinta-alalla, josta tukihakemuksia on kyseisen osaperusalan osalta toimitettu.

   Alennettu riisin lajikohtainen tuki lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

   Alennettu riisin lajikohtainen tuki = riisin lajikohtainen tuki kerrottuna vähennyskertoimella.

   Kyseinen vähennyskerroin ja alennettu riisin lajikohtainen tuki lasketaan kunkin osaperusalan osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklan 2 kohdassa säädetyn uudelleenjaon jälkeen. Uudelleenjako tehdään niiden osaperusalojen hyväksi, joiden osalta rajat on ylitetty. Se tehdään suhteessa niillä osaperusaloilla, joiden osalta rajat on ylitetty, todettuihin ylityksiin.

▼B

LIITE II

13 ARTIKLASSA TARKOITETTU LUPIINIEN KARVAUDEN MÄÄRITTÄMINEN

Tehdään 200 siemenen näytteelle kustakin enintään 20 tonnin erästä otetusta 1 kilogramman määrästä.

Koe rajoittuu näytteessä olevien karvaiden siementen laadulliseen toteamiseen. Tasalaatuisuuden raja on enintään 1 karvas siemen sataa siementä kohti. Von Sengbuschin (1942), Ivanovin ja Smirnovan (1932) ja Eggebrechtin (1949) siementen leikkausmenetelmää sovelletaan testausmenetelmänä. Kuivat tai turvotetut siemenet halkaistaan poikittain. Siementen puolikkaat upotetaan siivilässä 10 sekunniksi jodiliuokseen, ja niitä huuhdellaan sen jälkeen vedellä 5 sekuntia. Karvaissa siemenissä leikkauspinta muuttuu ruskeaksi, mutta vähän alkaloideja sisältävissä siemenissä se pysyy keltaisena.

Jodiliuoksen valmistamiseksi liuotetaan 14 grammaa kaliumjodidia mahdollisimman pieneen vesimäärään, lisätään 10 grammaa jodia ja laimennetaan liuos vedellä 1 000 kuutiosenttimetriin. Liuoksen annetaan seistä viikon ajan ennen käyttöä. Sitä on säilytettävä savulasipulloissa. Tätä emoliuosta laimennetaan ennen käyttöä suhteessa 1:3–1:5.

▼B

LIITE III

ALUEET, JOILLA VUOHIPALKKIOITA VOIDAAN MAKSAA

1. Bulgaria: koko maa.
2. Kypros: koko maa.
3. Portugali: koko maa Azoreita lukuun ottamatta.
4. Slovenia: koko maa.
5. Slovakia: kaikki asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklassa tarkoitetut vuoristoalueet.

▼B

LIITE IV

ASETUKSEN 59 ARTIKLASSA TARKOITETTU NAUTAKARJAROTUJEN LUETTELO

— Angler Rotvieh (Angeln) — Rød dansk mælkerace (RMD) — German Red — Lithuanian Red

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja.

▼B

LIITE V

63 ARTIKLASSA TARKOITETTU KESKIMÄÄRÄINEN MAITOTUOTOS

(kilogrammaa)

Belgia	6 920
Tšekki	5 682
Viro	5 608
Espanja	6 500
Ranska	5 550
Kypros	6 559
Latvia	4 796
Liettua	4 970
Unkari	6 666
Itävalta	4 650
Puola	3 913
Portugali	5 100
Slovakia	5 006

▼B

LIITE VI

81 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TEURASTUSPALKKION KANSALLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

	Täysikasvuiset nautaeläimet	Vasikat
Belgia	—	335 935
Espanja	1 982 216	25 629
Portugali	325 093	70 911

▼B

LIITE VII

YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄN MUKAINEN TUKIKELPOINEN TILAKOHTAINEN VÄHIMMÄISALA

Uusi jäsenvaltio	Asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tukikelpoinen tilakohtainen vähimmäisala (ha)
Bulgaria	1 Tilat, joilla on vähintään 0,5 hehtaaria pysyviä kasveja, voivat kuitenkin hakea tukia
Kypros	0,3
Tšekki	1
Viro	1
Unkari	1 Tilat, joilla on yli 0,3 hehtaaria hedelmä- tai viinitarhoja, voivat kuitenkin hakea tukia
Latvia	1
Liettua	1
Puola	1
Romania	1
Slovakia	1

▼B

LIITE VIII

YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄN MUKAINEN MAATALOUSMAA

Uusi jäsenvaltio	Asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukainen maatalousmaa (tuhatta hehtaaria)
Bulgaria	3 492
Kypros	140
Tšekki	3 469
Viro	800
Unkari	4 829
Latvia	1 475
Liettua	2 574
▼M4	
Puola	14 000
▼B	
Romania	8 716
▼M1	
Slovakia	1 865

▼B

LIITE IX

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	5 artikla
2 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3 kohta	3 artikla
2 artiklan 5 kohta	13 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	6 artikla
5 artikla	—
6 artikla	—
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artikla	—
11 artikla	14 artikla
12 artikla	7 artikla
13 artikla	8 artikla
14 artikla	9 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artikla	—
19 artikla	10 artikla
20 artikla	11 artikla
21 artikla	12 artikla
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artikla	—
25 artikla	—
26 artikla	—
27 artikla	—
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—
31 artikla	—
32 artikla	—
33 artikla	—
34 artikla	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetus
35 artikla	—
36 artikla	—
36 a artikla	—
37 artikla	—
38 artikla	—
39 artikla	—
40 artikla	—
41 artikla	—
42 artikla	—
43 artikla	—
44 artikla	—
45 artikla	—
46 artikla	18 artikla
47 artikla	19 artikla
48 artikla	20 artikla
49 artikla	21 artikla
49 a artikla	22 artikla
50 artikla	23 artikla
51 artikla	—
52 artikla	—
53 artikla	—
54 artikla	—
55 artikla	—
56 artikla	—
57 artikla	—
58 artikla	—
59 artikla	—
60 artikla	—
61 artikla	—
62 artikla	—
63 artikla	—
64 artikla	—
65 artikla	—
66 artikla	—
67 artikla	—
68 artikla	—
69 artikla	—
70 artikla	35 artikla
71 artikla	36 artikla
72 artikla	37 artikla
73 artikla	38 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetus
74 artikla	39 artikla
75 artikla	40 artikla
76 artikla	41 artikla
77 artikla	42 artikla
78 artikla	43 artikla
79 artikla	44 artikla
80 artikla	45 artikla
81 artikla	46 artikla
82 artikla	47 artikla
83 artikla	48 artikla
84 artikla	49 artikla
85 artikla	—
86 artikla	—
87 artikla	50 artikla
88 artikla	51 artikla
89 artikla	52 artikla
90 artikla	53 artikla
91 artikla	54 artikla
92 artikla	55 artikla
93 artikla	56 artikla
94 artikla	57 artikla
95 artikla	58 artikla
96 artikla	—
97 artikla	—
98 artikla	—
99 artikla	59 artikla
100 artikla	60 artikla
101 artikla	61 artikla
102 artikla	62 artikla
103 artikla	63 artikla
104 artikla	64 artikla
105 artikla	65 artikla
106 artikla	66 artikla
107 artikla	67 artikla
108 artikla	68 artikla
109 artikla	69 artikla
110 artikla	70 artikla
111 artikla	71 artikla
112 artikla	72 artikla
113 artikla	73 artikla
114 artikla	74 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetus
115 artikla	75 artikla
116 artikla	76 artikla
117 artikla	—
118 artikla	—
118 a artikla	—
118 b artikla	—
118 c artikla	—
118 d artikla	—
119 artikla	—
120 artikla	77 artikla
121 artikla	78 artikla
122 artikla	79 artikla
123 artikla	80 artikla
124 artikla	81 artikla
125 artikla	—
126 artikla	82 artikla
127 artikla	83 artikla
128 artikla	—
129 artikla	84 artikla
130 artikla	85 artikla
130 a artikla	86 artikla
131 artikla	—
132 artikla	87 artikla
133 artikla	—
134 artikla	88 artikla
135 artikla	89 artikla
—	90 artikla
136 artikla	—
137 artikla	—
138 artikla	—
139 artikla	91 artikla
139 a artikla	92 artikla
140 artikla	93 artikla
141 artikla	94 artikla
142 artikla	95 artikla
142 a artikla	—
143 artikla	—
144 artikla	—
145 artikla	—
146 artikla	—
147 artikla	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetus
148 artikla	—
149 artikla	—
150 artikla	—
151 artikla	—
152 artikla	—
153 artikla	—
154 artikla	—
155 artikla	—
156 artikla	—
157 artikla	—
158 artikla	—
159 artikla	—
160 artikla	—
163 artikla	—
164 artikla	—
165 artikla	—
166 artikla	—
167 artikla	—
168 artikla	—
169 artikla	—
170 artikla	—
171 artikla	—
171 a artikla	24 artikla
171 a a artikla	25 artikla
171 a b artikla	26 artikla
171 a c artikla	27 artikla
171 a d artikla	28 artikla
171 a e artikla	29 artikla
171 a f artikla	30 artikla
171 a g artikla	—
171 a h artikla	—
171 a i artikla	—
171 b artikla	—
171 b a artikla	—
171 b b artikla	—
171 b c artikla	—
171 c artikla	—
171 c a artikla	—
171 c b artikla	—
171 c c artikla	—
171 c d artikla	—

▼B

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetus
171 c e artikla	—
171 c f artikla	—
171 c g artikla	—
171 c h artikla	—
171 c i artikla	—
171 c j artikla	—
171 c k artikla	—
171 c l artikla	—
171 c m artikla	—
171 c n artikla	—
171 c o artikla	—
171 c p artikla	—
171 d artikla	31 artikla
171 d a artikla	32 artikla
171 d b artikla	33 artikla
171 d c artikla	34 artikla
172 artikla	96 artikla
—	97 artikla
173 artikla	98 artikla
Liite I	Liite II
Liite II	Liite I
Liitteet III, IV, V, VI, VII, VIII, IX	—
Liite X	Liite III
Liitteet XI, XII, XIII, XIV	—
Liite XV	Liite IV
Liite XVI	Liite V
Liite XVII	Liite VI
Liitteet XVIII, XIX	—
Liite XX	Liite VII
Liite XXI	Liite VIII
Liitteet XXII–XXX	—